

I Księga Kronik

Rozdział 1

1. Adam, Set, Enos, 2. Kainan, Malaleel, Jared, 3. Henoch, Matusale, Lamech, 4. Noe, Sem, Cham i Jafet. 5. Synowie Jafet: Gomer i Magog, i Madai, i Jawan, Tubal, Mosoch, Tiras. 6. A synowie Gomer: Ascenes i Rifat, i Togorma. 7. A synowie Jawan: Eliza i Tarsis, Cetim i Dodanim. 8. Synowie Cham: Chus i Mesraim, i Fut, i Chanaan. 9. A synowie Chus: Saba i Hewila, Sabbata, i Regma, i Sabbatacha. A synowie Regmo: Saba i Dadan. 10. Chus lepak zrodził Nemrod: ten począł być możny na ziemi. 11. A Mesraim zrodził Ludim i Anamim, i Laabim, i Neftuim, 12. Fetrusim też, i Kasluim, z których wyszli Filistymowie i Kaftorimowie. 13. Chanaan zaś zrodził Sydona, pierworodnego swego, Hetejczyka też, 14. i Jebuzejczyka, i Amorejczyka, i Gergezejczyka, 15. i Hewejczyka, i Aracejczyka, i Sinejczyka, 16. Aradiczyka też, i Samarajczyka, i Hamatejczyka. 17. Synowie Sem: Elam i Assur, i Arfaksad, i Lud, i Aram, i Hus, i Hul, i Geter, i Mosoch. 18. A Arfaksad zrodził Sale, który też zrodził Heber. 19. A Heberowi urodzili się dwa synowie, imię jednemu Faleg, iż za czasów jego rozdzielona jest ziemia, a imię brata jego Jektan. 20. A Jektan zrodził Elmodad i Salef, i Asarraot, i Jare, 21. Adoram też, i Huzal, i Dekla, 22. Hebal też, i Abimael, i Saba, 23. i Ofir, i Hewila, i Jobab. Ci wszyscy synowie Jektan. 24. Sem, Arfaksad, Sale, 25. Heber, Faleg, Ragau, 26. Serug, Nachor, Tare. 27. Abram, ten jest Abraham. 28. A synowie Abrahamowi, Izaak i Ismael. 29. A te rodzaje ich: Pierworodny Ismaelów Nabajot; i Cedar, i Adbeel, i Mabsam; 30. i Masma, i Duma, Massa, Hadad i Tema. 31. Jetur, Nafis, Cedma. Ci są synowie Ismaelowi. 32. A synowie Cetury, nałożnice Abrahamowej, które porodziła: Zamran, Jeksan, Madan, Madian, Jesbok i Sue. A synowie Jeksanowi: Saba i Dadan. A synowie Dadan: Assurim i Latusim, i Laomim. 33. Synowie lepak Madian: Efa i Efer, i Henoch, i Abida, i Eldaa. Ci wszyscy synowie Cetury. 34. A zrodził Abraham Izaaka, którego byli synowie Ezaw i Izrael. 35. Synowie Ezawowi: Elifaz, Rahuel, Jehus, Ihelom i Kore. 36. Synowie Elifaz: Teman, Omar, Sefi, Gatan, Cenez, Tamna, Amalek. 37. Synowie Rahuelowi: Nahat, Zara, Samma, Meza. 38. Synowie Seir: Lotan, Sobal, Sebeon, Ana, Dison, Eser, Disan. 39. Synowie Lotan: Hory, Homam. A siostra Lotan była Tamna. 40. Synowie Sobal: Alian i Manahat, i Ebal, Sefi i Onam. Synowie Sebeon: Aja i Ana. Synowie Ana: Dison. 41. Synowie Dison: Hamram i Eseban, i Jetran, i Charan. 42. Synowie Eser: Balaan i Zawan, i Jakan. Synowie Disan: Hus i Aran. 43. Ci są królowie, którzy rozkazowali w ziemi Edom, przedtym niżli był król nad synmi Izrael: Bale, syn Beor, a imię miasta jego Denaba. 44. A umarł Bale i królował miasto niego Jobab, syn Zare z Bosra. 45. A gdy i Jobab umarł, królował miasto niego Husam z ziemie Temanów. 46. Umarł też i Husam, a królował miasto niego Adad, syn Badad, który poraził Madian w ziemi Moab, a imię miasta jego Avit. 47. A gdy i Adad umarł, królował po nim Semla z Masrek. 48. Ale i Semla umarł, i królował miasto niego Saul z Rohobot, który leży nad rzeką. 49. A gdy umarł Saul, królował miasto niego Balanan, syn Achobor. 50. Ale i ten umarł, i królował miasto niego Adad,

którego miasta imię było Fau, a żonę jego zwano Meetabel, córka Matred, córki Mezaab. **51.** Lecz po śmierci Adad, książęta miasta królów w Edom być poczęli: książę Tamna, książę Alua, książę Jetet, **52.** książę Oolibama, książę Ela, książę Finon, **53.** książę Cenez, książę Teman, książę Mabsar, **54.** książę Magdiel, książę Hiram. Te książęta Edom.

Rozdział 2

1. A synowie Izraelowi: Ruben, Symeon, Lewi, Juda, Issachar i Zabulon, **2.** Dan, Jozef, Benjamin, Neftali, Gad i Aser. **3.** Synowie Judowi: Her, Onan i Sela; ci trzej urodzili się i mu z córki Sue, Chananitki. A był Her, pierworodny Judy, zły przed JAHWE. I zabił go. **4.** Lecz Tamar, niewiastka jego, urodziła mu Fares i Zara. A tak wszystkich synów Juda pięć. **5.** A synowie Fares: Hesron i Hamul. **6.** Synowie też Zary: Zambri i Etan, i Eman, i Chalehal też, i Dara, pospołu pięć. **7.** Synowie Charmi: Achar, który strwożył Izraela i zgrzeszył kradzieżą rzeczy przeklętych. **8.** Synowie Etan: Azariasz. **9.** A synowie Hesron, którzy się mu urodzili: Jerameel i Ram, i Kalubi. **10.** Ale Ram zrodził Aminadab. A Aminadab zrodził Nahasson, książę synów Juda. **11.** A Nahasson też zrodził Salma, z którego poszedł Booz. **12.** Booz lepak zrodził Obed, który też zrodził Isaj. **13.** A Isaj zrodził pierworodnego Eliaba, wtórego Aminadaba, trzeciego Simaa, **14.** czwartego Natanaela, piątego Raddaja, **15.** szóstego Asoma, siódmego Dawida; **16.** którego siostry były Sarwia i Abigail. Synowie Sarwijej: Abisaj, Joab i Asael, trzej. **17.** Abigail zaś urodziła Amasę, którego ociec był Jeter Ismaelczyk. **18.** A Kaleb, syn Hesron, wziął żonę imieniem Azuba, z której zrodził Jeriotę; a synowie jej byli Jaser i Sobab, i Ardon. **19.** A gdy umarła Azuba, pojął Kaleb żonę Efratę, która mu urodziła Hur. **20.** Hur lepak zrodził Uri, a Uri zrodził Bezeleela. **21.** Potym wszedł Hesron do córki Machira, ojca Galaad, i pojął ją, gdy mu było sześćdziesiąt lat, która mu urodziła Seguba. **22.** Ale i Segub zrodził Jaira, a osiadł dwadzieścia i trzy miasta w ziemi Galaad. **23.** I wziął Gessur i Aran miasteczka Jair i Kanat, i wsi jego, sześćdziesiąt miast: wszyscy ci synowie Machira, ojca Galaad. **24.** A gdy umarł Hesron, wszedł Kaleb do Efraty. Miał też Hesron żonę Abia, która mu urodziła Ashura, ojca Tekui. **25.** A narodzili się synowie Jerameela, pierworodnego Hesron: Ram, pierworodny jego, i Buna, i Aram, i Asom, i Achia. **26.** Pojął też drugą żonę Jerameel, imieniem Atarę, która była matka Onam. **27.** Ale i synowie Ram, pierworodnego Jerameel, byli Moos, Jamin, i Achar. **28.** A Onam miał syny: Semei i Jada. A synowie Semei: Nadab i Abisur. **29.** A imię żony Abisur, Abihail, która mu urodziła Ahobbana i Molida. **30.** A synowie Nadabowi byli: Saled i Apfaim. Lecz Saled umarł bez dziatki. **31.** A syn Apfaimów, Jesy; który Jesy zrodził Sesan, a Sesan zrodził Oholai. **32.** A synowie Jady, brata Semei: Jeter i Jonatan. Lecz i Jeter umarł bez synów. **33.** A Jonatan zrodził Falet i Ziza. Cić byli synowie Jerameel. **34.** A Sesan nie miał synów, ale córki a służebnika Egipcjanina, imieniem Jeraa. **35.** I dał mu córkę swą za żonę, która mu urodziła Eteja. **36.** A Etej zrodził Natana, a Natan zrodził Zabada. **37.** Zabad też zrodził Oflala, a Oflal zrodził Obeda. **38.** Obed zrodził Jehua, Jehu zrodził Azariasza. **39.** Azariasz zrodził Hellesa, a Helles zrodził Elasa. **40.** Elasa zrodził Sisamoj, Sisamoj zrodził

Sellum, **41.** Sellum zrodził Ikamią, Ikamia zrodził Elisama. **42.** A synowie Kaleb, brata Jerameela: Mesa, pierworodny jego, ten jest ociec Zif; i synowie Maresa, ojca Hebron. **43.** A synowie Hebron: Kore i Tafua, i Recem, i Samma. **44.** A Samma zrodził Rahama, ojca Jerkaam, a Recem zrodził Samaj. **45.** Syn Samaj, Maon, a Maon, ociec Betsur. **46.** A Efa, nałożnica Kaleb, urodziła Haran i Mosa, i Gezez. A Haran zrodził Gezez. **47.** A synowie Jahaddai: Regom i Joatan, i Gesan, i Falet, i Efa, i Saaf. **48.** Nałożnica Kalebowa, Maacha, urodziła Saber i Tarana. **49.** A Saaf, ociec Madmena, zrodził Suę, ojca Machbena i ojca Gabaa. A córka Kalebowa była Achsa. **50.** Ci byli synowie Kaleb, syna Hur, pierworodnego Efrata: Sobal, ociec Kariatiarim, **51.** Salma, ociec Betlejem, Harif, ociec Betgader. **52.** A byli synowie Sobala, ojca Kariatiarim, który doglądał połowicę odpoczynków. **53.** A z rodu Kariatiarim: Jetrejowie i Afutejowie, i Sematejowie, i Maserejowie. **54.** Z tych wyszli Saratowie i Estaolitowie. **55.** Synowie Salmy: Betlejem i Netofaty, korony domu Joabowego, a połowica odpoczynku Sarai.

Rozdział 3

1. A Dawid miał te syny, którzy się mu urodzili w Hebron: pierworodnego Amnona z Achinoam Jezrahelitki, wtórego Daniela z Abigail Karmelitki; **2.** trzeciego Absaloma, syna Maacha, córki Tolmaja, króla Gessur; czwartego Adoniasza, syna Aggity; **3.** piątego Safatiasza z Abitale; szóstego Jetrahama z Egle, żony jego. **4.** A tak sześć mu się urodziło w Hebronie, gdzie królował siedm lat i sześć miesięcy. A trzydzieści i trzy lata królował w Jeruzalem. **5.** A w Jeruzalem urodzili mu się synowie: Simmaa i Sobab, i Natan, i Salomon, czterzej z Betsabee, córki Amielowej. **6.** Jebaar też, i Elisama, **7.** i Elifalet, i Noge, i Nefeg, i Jafia, **8.** i Elisama, i Eliada, i Elifelet, dziewięć: **9.** ci wszyscy synowie Dawidowi, oprócz synów nałożnic, a mieli siostrę Tamar. **10.** A syn Salomonów Roboam, którego syn, Abia, zrodził Asę. Z tego też zrodził się Jozafat, **11.** ociec Joram; który Joram zrodził Ochozjasza, z którego poszedł Joas; **12.** a tego syn, Amazjasz, zrodził Azariasza. A Joatan, syn Azariaszów, **13.** zrodził Achaza, ojca Ezechiaszowego, z którego urodził się Manasses. **14.** Ale i Manasses zrodził Amona, ojca Jozjaszowego. **15.** A synowie Jozjaszowi byli: pierworodny Johanan, wtóry Joakim, trzeci Sedecjasz, czwarty Sellum. **16.** Z Joakim urodził się Jechoniasz i Sedecjasz. **17.** Synowie Jechoniaszowi byli: Asir, Salatiel, **18.** Melchiram, Fadaja, Senneser i Jecemia, Sama i Nadabia. **19.** Z Fadaja poszli Zorobabel i Semei. Zorobabel zrodził Mosollama, Hananiasza i Salomitę, siostrę ich, **20.** Hesabana też, i Ochola, i Barachiana, i Hasadiana, i Josabheseda, pięci. **21.** A syn Hananiaszów, Faltias, ociec Jesejaszów, którego syn Rafaja; tego też syn Arnan, z którego poszedł Obdia, którego syn był Secheniasz. **22.** Syn Secheniaszów, Semeja, którego synowie: Hattus i Jegaal, i Baria, i Naaria, i Safat, liczbą sześć. **23.** Syn Naariaszów: Elioenai i Ezechiasz, i Ezrikam, trzej. **24.** Synowie Elioenai: Odwia i Eliasub, i Feleja, i Akkub, i Johanan, i Dalaja, i Anani, siedm.

Rozdział 4

1. Synowie Judowi: Fares, Hesron i Charmi, i Hur, i Sobal. **2.** A Raja, syn Sobalów, zrodził Johata, z którego poszli Ahumai i Laad. Te rodzaje Sarati. **3.** To też pokolenie Etam: Jezrahel i Jesema, i Jedebos. A imię siostry ich Asalefuni. **4.** A Fanuel, ociec Gedor, a Ezer, ociec Hosa, ci są synowie Hur, pierworodnego Efrata, ojca Betlejem. **5.** Assur lepak, ociec Tekujej, miał dwie żenie, Halaa i Naara. **6.** I urodziła mu Naara Oozama i Hefera, i Temani, i Ahastari: ci są synowie Naara. **7.** A synowie Halajej: Seret, Isaar i Etnan. **8.** Kos lepak zrodził Anoba i Soboba, i naród Aharehela, syna Arum. **9.** Lecz Jabes był zaciejszy nad bracią swą, a matka jego dała mu imię Jabes, mówiąc: Izem go w boleści porodziła. **10.** I wzywał Jabes Boga Izraelskiego, mówiąc: Jeśli błogosławiąc błogosławić mi będziesz i rozszerzysz granice moje a ręka twoja będzie ze mną, a uczynisz, że mię złość nie potłumi. I dał Bóg, o co prosił. **11.** A Kaleb, brat Sue, zrodził Machira, który był ojcem Eston. **12.** Eston lepak zrodził Betrafa i Fesse, i Tehinna, ojca miasta Naas; ci są mężowie Recha. **13.** A synowie Cenez: Otoniel i Saraja. Synowie Otonielowi: Hatat i Maonati. **14.** Maonati zrodził Ofra. A Saraja zrodził Joaba, ojca Doliny rzemieślników: bo tam rzemieślnicy byli. **15.** A synowie Kaleba, syna Jefone: Hir i Ela, i Naham. Synowie też Ele: Cenez. **16.** A synowie Jaleleel: Zif i Zifa, Tiria, i Asrael. **17.** A synowie Ezra: Jeter i Mered, i Efer, i Jalon: I urodziła Marią i Sammaja, i Jesba, ojca Estamo. **18.** Żona też jego, Judaja, urodziła Jared, ojca Gedor, i Hebera, ojca Socho, i Ikutiela, ojca Zanoë. A to synowie Betiej, córki Faraonowej, którą był pojął Mered. **19.** A synowie żony Odaje, siostry Nahama, ojca Ceila: Garmi i Estam, który był z Machary. **20.** Synowie też Symonowi: Amnon i Rinna, syn Hanan, i Tilon. A synowie Jesi: Zohet i Benzohet. **21.** Synowie Sele, syna Juda: Her, ociec Lechy, i Laada, ociec Maresy, i rodzaje domu robiących około bisioru w domu przysięgi. **22.** I który zastanowił słońce, i mężowie Kłamstwa, i Bezpieczny, i Rozpalający, którzy byli książęty w Moab i którzy się wrócili do Lahem, a to słowa stare. **23.** Ci są garncarze, mieszkający w sadziech i między płoty przy królu, około robót jego, i mieszkali tam. **24.** Synowie Symeonowi: Namuel i Jamin, Jarib, Zara, Saul. **25.** Sellum, syn jego, Mapsam, syn jego, Masma, syn jego. **26.** Synowie Masma: Hamuel, syn jego, Zachur, syn jego, Semei, syn jego. **27.** Synów Semei szesnaście, a córek sześć, ale bracia jego nie mieli synów wiele, a wszytek rodzaj nie mógł zrównać z liczbą synów Juda. **28.** A mieszkali w Bersabee i Molada, i Hasarsual, **29.** i w Bala, i w Asom, i w Tolad, **30.** i w Batuel, i w Horma, i w Siceleg, **31.** i w Betmarchabot, i w Hasarsusim, i w Betberai, i w Saarim. Te miasta ich aż do króla Dawida. **32.** Wsi też ich: Etam i Aen, Remmon i Tochen, i Asan, miast pięć. **33.** I wszystkie wioski ich około tych miast aż do Baal. To jest mieszkanie ich i rozdział osiadłości. **34.** Mosobab też i Jemlech, i Josa, syn Amasjaszów; **35.** i Joel, i Jehu, syn Josabiei, syna Saraje, syna Asiel, **36.** i Elioenai, i Jakoba, i Isuhaja, i Asaja, i Adiel, i Ismiel, i Banaja. **37.** Ziza też syn Sefeja, syna Allon, syna Idaja, syna Semri, syna Samaja. **38.** Teć są mianowane książęta w rodziech ich, i w domu powinowactw swoich wielce się rozmnożyli. **39.** I ruszyli się, aby weszli do Gador, aż na wschód słońca doliny, i żeby szukali paszej trzodam swoim. **40.** I naleźli pasze obfite i barzo dobre i ziemię szeroką i spokojną, i rodzajną, w której pierwszej mieszkali z rodu Cham. **41.** Ci tedy

przyszli, któreśmy mianowicie wyżej opisali, za czasu Ezechiasza, króla Judzkiego, i porazili namioty ich i obywatele, które tam należeli, i wygładzili je aż do dnia dzisiejszego i mieszkali miasto nich, iż tamże barzo obfite pasze należeli. **42.** Z synów też Symeon szli na górę Seir mężów pięć set, mając księżęta Faltiasza, i Naariasza, i Rafajasza, i Oziel, syny Jesi. **43.** I wybili ostatki, które były mogły ująć z Amalekitów, i mieszkali tam miasto nich aż po dziś dzień.

Rozdział 5

1. Synowie też Ruben, pierworodnego syna Izraelowego (ten bowiem był pierworodny jego: ale gdy zgwałcił łożę ojca swego, dano pierworództwo jego synom Jozefa, syna Izraelowego, a onego nie poczytano za pierworodnego. **2.** Lecz Judas, który był namocniejszy między bracią swą, z plemienia jego księżęta się rodziły, ale pierworództwo było poczytane Jozefowi). **3.** Synowie tedy Ruben, pierworodnego Izraelowego: Enoch i Fallu, Esron i Karmi. **4.** Synowie Joel: Sarnia, syn jego, Gog, syn jego, Semei, syn jego, **5.** Micha, syn jego, Reja, syn jego, Baal, syn jego, **6.** Beera, syn jego, którego wziął w niewolą Telgatfalnasar, król Assyryjski, a był księżciem w pokoleniu Ruben. **7.** A bracia jego i wszytek ród jego, gdy ich policzano według familiej ich, mieli księżęta Jehiela i Zachariasza. **8.** A Bala, syn Azaz, syna Samma, syna Joel, ten mieszkał w Aroer aż do Neba i Beelmeon. **9.** Na wschodnią też stronę mieszkał aż do weszcia w puszcza i do rzeki Eufrates. Bo wielką liczbę mieli dobytków w ziemi Galaad. **10.** A za czasów Saula walczyli z Agarejczykami i pobili je, i mieszkali miasto nich w ich przybytkach na wszytkiej stronie, która patrzy na wschód słońca Galaad. **11.** A synowie Gad mieszkali przeciwko im w ziemi Basan aż do Selcha. **12.** Joel na przodku, a Safan wtóry: a Janai i Safat w Basan. **13.** A bracia ich według domów rodzajów ich: Michael i Mosollam, i Sebei, i Jorai, i Jachan, i Zie, i Heber, siedm. **14.** Ci synowie Abihail, syna Huri, syna Jara, syna Galaad, syna Michael, syna Jesesi, syna Jeddo, syna Buz. **15.** Bracia też syna Abdiel, syna Guni, księżę domu w familiach ich. **16.** I mieszkali w Galaad i w Basan, i w miasteczkach jego, i we wszech przedmieściach Saron aż do granic. **17.** Ci wszyscy byli policzeni za dni Joatana, króla Judzkiego, i za dni Jeroboama, króla Izraelskiego. **18.** Synowie Ruben i Gad, i pół pokolenia Manasse, mężowie waleczni, noszący tarcze i miecze i ciągnący łuk, i wyćwiczeni ku bojowi: czterdzieści i cztery tysiące i siedm set i sześćdziesiąt wychodzących ku bitwie. **19.** Wiedli wojnę przeciw Agarejczykom, a Iturejczycy i Nafis, i Nodab **20.** dodali im pomocy. I przyszli w ręce ich Agarejczycy i wszyscy, którzy z nimi byli, bo wzywali Boga, gdy się potykali; i wysłuchał ich, przeto iż wierzyli weń. **21.** I pobrali wszystko, co mieli, wielbłądów pięćdziesiąt tysięcy, a owiec dwakroć sto tysięcy i pięćdziesiąt tysięcy, i osłów dwa tysiąca, i dusz człowieczych sto tysięcy. **22.** Wiele też rannych poległo: bo była Pańska wojna. I mieszkali miasto nich aż do przeniesienia. **23.** Synowie też pół pokolenia Manasse posiedli ziemię od granic Basan aż do Baal, Hermon i Sanir, i góry Hermon, bo wielka liczba była. **24.** I te były księżęta domu rodu ich: Efer i Jesi, i Eliel, i Ezriel, i Jeremia, i Oddja, i Jediel - mężowie barzo mocni i możni i sławni wodzowie w familiach ich. **25.** A opuścili Boga ojców swych

i cudzołożyli z bogami ludzi ziemie, które zniósł Bóg przed nimi. **26.** I pobudził Bóg Izraelów ducha Fula, króla Asyryjskiego, i ducha Teglatfalasara, króla Assur, i przeniósł Ruben i Gad, i pół pokolenia Manasse, i zaprowadził je do Lahela i do Habor, i do Ara, i rzeki Gozan aż do dnia tego.

Rozdział 6

1. Synowie Lewi: Gerson, Kaat i Merari. **2.** Synowie Kaat: Amram, Isaar, Hebron i Oziel. **3.** Synowie Amramowi: Aaron, Mojżesz i Maria. Synowie Aaronowi: Nadab i Abiu, Eleazar i Itamar. **4.** Eleazar zrodził Finees, a Finees zrodził Abisue, **5.** a Abisue zaś zrodził Bokci, a Bokci zrodził Ozy. **6.** Ozy zrodził Zaraję, a Zarajas zrodził Merajot. **7.** Merajot lepak zrodził Amariasza, Amariasz zrodził Achitoba, **8.** Achitob zrodził Sadoka, a Sadok zrodził Achimaasa. **9.** Achimaas zrodził Azariasza, Azariasz zrodził Johanana, **10.** Johanan zrodził Azariasza: ten ci jest, który kapłański urząd odprawował w domu, który zbudował Salomon w Jeruzalem. **11.** A Azariasz zrodził Amariasza, a Amariasz zrodził Achitoba, **12.** Achitob zrodził Sadoka, a Sadok zrodził Selluma, **13.** Sellum zrodził Helkiasza, a Helkiasz zrodził Azariasza, **14.** Azariasz zrodził Sarajasza, a Sarajasz zrodził Josedeka, **15.** Josedek lepak wyszedł, kiedy JAHWE przeniósł Judę i Jeruzalem przez ręce Nabuchodonozora. **16.** A tak synowie Lewi: Gerson, Kaat i Merari. **17.** A te imiona synów Gersonowych: Lobni i Semei. **18.** Synowie Kaatowi: Amram i Isaar, i Hebron, i Oziel. **19.** Synowie Merarego: Moholi i Musi. A te są rodzaje Lewi według domów ich. **20.** Gerson, Lobni, syn jego, Jahat, syn jego, Zamma, syn jego. **21.** Joah, syn jego, Addo, syn jego, Zara, syn jego, Jetrai, syn jego. **22.** Synowie Kaatowi: Aminadab, syn jego, Kore, syn jego, Asir, syn jego, **23.** Elkana, syn jego, Abiasach, syn jego, Asir, syn jego, **24.** Tahat, syn jego, Uriel, syn jego, Ozjasz, syn jego, Saul, syn jego. **25.** Synowie Elkanowi: Amasai i Achimot, **26.** i Elkana. Synowie Elkanowi: Sofai, syn jego, Nahat, syn jego, **27.** Eliab, syn jego, Jeroham, syn jego, Elkana, syn jego. **28.** Synowie Samuelowi: pierworodni Wasseni i Abia. **29.** A synowie Merarego: Moholi, Lobni, syn jego, Semej, syn jego, Oza, syn jego. **30.** Sammaa, syn jego, Haggia, syn jego, Asaja, syn jego. **31.** Ci są, które postanowił Dawid nad śpiewaki domu PANSKIEGO, od tego czasu, gdy tam była skrzynia postawiona, **32.** i służyli przed przybytkiem, świadectwa śpiewając, aż Salomon zbudował dom PANSKI w Jeruzalem; a stali według rzędu swego na służbie. **33.** A którzy stali z synmi swojemi, ci są z synów Kaatowych: Heman śpiewak, syn Johela, syna Samuelowego, **34.** syna Elkana, syna Jerohama, syna Eliela, syna Tohu, **35.** syna Suf, syna Elkana, syna Mahata, syna Amasai, **36.** syna Elkana, syna Johela, syna Azariasza, syna Sofoniasza, **37.** syna Tahata, syna Asira, syna Abiasafa, syna Korego, **38.** syna Isaara, syna Kaata, syna Lewiego, syna Izraelowego. **39.** A brat jego Asaf, który stał po prawicy jego, Asaf, syn Barachiasza, syna Samaa, **40.** syna Michaelowego, syna Basajowego, syna Melchie, **41.** syna Atanai, syna Zare, syna Adai, **42.** syna Etan, syna Zamma, syna Semei, **43.** syna Jeto, syna Gersom, syna Lewi. **44.** A synowie Merari, bracia ich, po lewej stronie: Etan, syn Kusi, syna Abdi, syna Maloch, **45.** syna Hasabie, syna Amaziego, syna Helkiego, **46.** syna Amasai, syna Boni, syna Somer, **47.** syna Moholi, syna Musi, syna Merari, syna

Lewi. **48.** Bracia też ich Lewitowie, którzy postawieni są do wszelakiej służby przybytku domu PANSKIEGO. **49.** Aaron lepak i synowie jego zapalili kadzidło na ołtarzu całopalenia i na ołtarzu kadzenia ku wszytkiej posłudze świętego świętych a żeby się modlili za Izraela wedle wszego, co rozkazał Mojżesz, sługa Boży. **50.** A synowie Aaronowi ci są: Eleazar, syn jego, Finees, syn jego, Abisue, syn jego, **51.** Bokci, syn jego, Ozy, syn jego, Zarahia, syn jego, **52.** Merajot, syn jego, Amariasz, syn jego, Achitob, syn jego, **53.** Sadok, syn jego, Achimaas, syn jego. **54.** A te mieszkania ich po wsiach i granicach, to jest synów Aaronowych, według rodów Kaatytów: bo się im były losem dostały. **55.** A tak dali im Hebron w ziemi Judzkiej i przedmieścia jego wokoło, **56.** a pola miejskie i wsi dali Kalebowi, synowi Jefone. **57.** A synom Aaronowym dali miasta na ucieczkę: Hebron i Lobna, i przedmieścia jej; **58.** Jeter też i Estemo z przedmieściami ich, ale i Helon, i Dabir z przedmieściami ich; **59.** Asan też i Betsemes, i przedmieścia ich. **60.** A z pokolenia Beniamin: Gabęę i przedmieścia jej, i Almatę z przedmieściami jej, i Anatot z przedmieściami swymi: wszytkich miast trzynaście, według rodzajów ich. **61.** A drugim synom Kaatowym z rodzaju swego dali od połowice pokolenia Manasse w osiadłość miast dziesięć. **62.** A synom Gersomowym według rodzajów ich od pokolenia Issachar i od pokolenia Aser, i od pokolenia Neftali, i od pokolenia Manasse w Basan miast trzynaście. **63.** A synom zaś Merari według rodzajów ich od pokolenia Ruben i od pokolenia Gad, i od pokolenia Zabulon dali losem miast dwanaście. **64.** Dali też synowie Izraelowi Lewitom miasta i przedmieścia ich; **65.** a dali losem z pokolenia synów Juda i z pokolenia synów Symeon, i z pokolenia synów Beniamin te miasta, które nazwali imiony swemi. **66.** I tym, którzy byli z rodu synów Kaat i były miasta w granicach ich od pokolenia Efraim. **67.** A tak dali im miasta do ucieczki: Sychem z przedmieściami jego na górze Efraim i Gazer z przedmieściami jego, **68.** Jekmaę też z przedmieściami jej i Bethoron także, **69.** ktemu Helon z przedmieściami jego i Getremmon tymże sposobem. **70.** A od połowice pokolenia Manasse: Aner i przedmieścia jego, Balaam i przedmieścia jego: to jest tym, którzy z rodu synów Kaat zostawali. **71.** A synom Gersom od rodu pół pokolenia Manasse: Gaulon w Basan i przedmieścia jego, i Astarot z przedmieściami jego. **72.** Z pokolenia Issachar: Cedes i przedmieścia jego, i Daberet z przedmieściami jego, **73.** Ramot też i przedmieścia jego, i Anem z przedmieściami jego. **74.** A od pokolenia Aser: Masal z przedmieściami jego i Abdon także. **75.** Hukak też z przedmieściami jego i Rohob z przedmieściami jego. **76.** A od pokolenia Neftali: Cedes w Galilejej i przedmieścia jego, Hamon z przedmieściami jego i Kariataim i przedmieścia jego. **77.** A ostatkowi synom Merari z pokolenia Zabulon: Remmono i przedmieścia jego, i Tabor z przedmieściami jego; **78.** za Jordanem też, przeciw Jerycho, na wschód słońca Jordana, od pokolenia Ruben: Bozor w pustyni z przedmieściami jego i Jassa z przedmieściami jej, **79.** Kademot też i przedmieścia jego, i Mefaat z przedmieściami jego. **80.** Ktemu i od pokolenia Gad: Ramot w Galaad i przedmieścia jego, i Manaim z przedmieściami jego, **81.** ale i Hesebon z przedmieściami jego, i Jezer z przedmieściami jego.

Rozdział 7

1. A synowie Issachar: Tola i Fua, Jasub i Symeron, czterzej. **2.** Synowie Tole: Ozy i Rafaja, i Jeriel, i Jemai, i Jebsem, i Samuel: przedniejszy wedle domów rodzin swoich. Z rodzaju Tole mężów walecznych naliczono za dni Dawidowych dwadzieścia i dwa tysiąca i sześć set. **3.** Synowie Ozy: Izrahia, z którego poszli Michael i Obadia, i Joel, i Jesia, pięć, wszyscy książęta. **4.** A z nimi według domów i narodów ich, przepasani na wojnę, mężów barzo mocnych trzydzieści i sześć tysięcy, bo mieli wiele żon i synów. **5.** Braciej też ich według wszech rodzin Issachar, dużych do bitwy, ośmdziesiąt i siedm tysięcy naliczono. **6.** Synowie Benjamin: Bela i Bechor, i Jadiel, trzej. **7.** Synowie Bele: Esbon i Ozy, i Oziel, i Jerimot, i Urai: pięć książąt domów i do boju barzo mocnych, a poczet ich dwadzieścia dwa tysiąca i czterzej a trzydzieści. **8.** A synowie Bechorowi: Zamira i Joas, i Eliezer, i Elioenaj, i Amri, i Jerimot, i Abia, i Anatot, i Almat: ci wszyscy synowie Bechor. **9.** I naliczono wedle domów ich z książąt rodów ich na wojnę barzo mocnych dwadzieścia tysięcy i dwieście. **10.** A synowie Jadihel: Balan. A synowie Balan: Jehus i Benjamin, i Aod, i Chanana, i Zetan, i Tarsis, i Ahisahar: **11.** ci wszyscy synowie Jadihel, książęta rodów swych, męże barzo mocni, siedmnaście tysięcy i dwieście na wojnę wychodzących. **12.** Sefam też, i Hafam, synowie Hir, i Hasim, synowie Aher. **13.** A synowie Neftali: Jasiel i Guni, i Jeser, i Sellum, synowie Bale. **14.** A syn Manasse: Esriel, a nałożnica jego Syrianka urodziła Machira, ojca Galaad. **15.** Machir lepak wziął żony synom swym Hapfim i Safan, a miał siostrę imieniem Maachę; imię zaś wtórego Salfaad, i urodziły się córki Salfaadowi. **16.** I porodziła Maacha, żona Machir, syna, i nazwała imię jego Fares; a imię brata jego Zares, a synowie jego Ulam i Recem. **17.** A syn Ulam: Badan. Ci są synowie Galaad, syna Machir, syna Manasse. **18.** A siostra jego, Królowa, urodziła męża pięknego, i Abiezera, i Mehola. **19.** A byli synowie Semida: Ahin i Sechem, i Lecy, i Aniam. **20.** A synowie Efraim: Sutala, Bared, syn jego, Tahat, syn jego, Elada, syn jego, Tahat, syn jego; tego syn Zabab, **21.** a tego syn Sutala, a tego syn Ezer i Elad. Pobili je mężowie Get, obywatele, iż byli wtargnęli, aby byli najeżeli majątkości ich. **22.** Przetoż Efraim, ojciec ich, płakał przez wiele dni i przychodzili bracia jego, aby go cieszyli. **23.** I wszedł do żony swej, która poczęła i porodziła syna, i nazwał imię jego Beria, przeto że się urodził w utrapieniu domu jego. **24.** A córka jego była Sara, która zbudowała Bethoron niższy i wyższy i Ozensara. **25.** A syn jego Rafa i Resef, i Tale, z którego poszedł Taan, **26.** który zrodził Laadana; tego też syn Ammiud, który zrodził Elisam, **27.** z którego poszedł Nun, który miał syna Jozue. **28.** A osiadłość ich i mieszkanie: Betel z córkami jego, a na wschód Noran, a na zachód Gazer i córki jego, Sychem i córki jego aż do Azy z córkami jego. **29.** A podle synów Manasse, Betsan i córki jego, Tanach i córki jego, Mageddo i córki jego, Dor i córki jego; w tych mieszkali synowie Jozefa, syna Izrael. **30.** Synowie Aser: Jemna i Jesua, i Jessui, i Baria, i Sara, siostra ich. **31.** A synowie Baria: Heber i Melchiel: ten jest ojciec Barsait. **32.** A Heber zrodził Jeflat i Somer, i Hotam, i Sua, siostrę ich. **33.** Synowie Jeflat: Fosech i Chamaal, i Asot; ci synowie Jeflat. **34.** A synowie Somer: Ahi i Roaga, i Haba, i Aram. **35.** A synowie Helem, brata jego: Sufa i Jemna, i Selles, i Amal. **36.** Synowie Sufa: Sue,

Harnafer, i Sual, i Beri, i Jamra, **37.** Bosor i Hod, i Samma, i Salusa, i Jetran, i Bera. **38.** Synowie Jeter: Jefone i Fasfa, i Ara. **39.** A synowie Olle: Aree i Haniel, i Resja. **40.** Ci wszyscy synowie Aser: książęta rodów, przebrani i namocniejszy wodzowie wodzów; a liczba ich lat, ku bitwie sposobnych, dwadzieścia i sześć tysięcy.

Rozdział 8

1. A Benjamin zrodził Bale, pierworodnego swego, Asbela wtórego, Ahare trzeciego, **2.** Nohaa czwartego i Rafa piątego. **3.** A byli synowie Bale: Addar i Gera, i Abiud, **4.** Abisue też, i Naaman, i Ahoe, **5.** i Gera, i Sefufan, i Huram. **6.** Ci są synowie Achod, książęta rodów mieszkających w Gabaa, którzy przeniesieni są do Manahat; **7.** a Naaman i Achia, i Gera, ten je przeprowadził i zrodził Oza i Ahiud. **8.** Lecz Saharaim zrodził w krainie Moabskiej, odprawivszy Husim i Barę, żony swe. **9.** A zrodził z Hodes, żony swej, Jobaba i Sebia, i Mosa, i Molchoma, **10.** Jehusa i Sechia, i Marma, ci są synowie jego książęta w domiech ich. **11.** A Mechusim zrodził Abitob i Elfaal. **12.** A synowie Elfaal: Heber i Misaam, i Samad: ten zbudował Ono i Lod, i córki jego. **13.** Baria lepak i Sama książęta rodów mieszkających w Ajalon: ci wygnali obywatele Get. **14.** I Ahio, i Sesak, i Jerimot, **15.** i Zabadia, i Arod, i Heder, **16.** Michael też, i Jesia, i Joha, synowie Baria. **17.** I Zabadia, i Mosollam, i Hezeci, i Heber, **18.** i Jesamari, i Jezlia, i Jobab, synowie Elfaal. **19.** I Jacim, i Zechri, i Zabdi, **20.** i Elioenaj, i Seletaj, i Eliel, **21.** i Adaja, i Baraja, i Samarat, synowie Semei. **22.** I Jesfam, i Heber, i Eliel, **23.** i Abdon, i Zechri, i Hanan, **24.** i Hanania, i Elam, i Anatotia, **25.** i Jefdaja, i Fanuel, synowie Sesak. **26.** I Samsari, i Sohoria, i Otolia, **27.** i Jersia, i Elia, i Zechri, synowie Jeroham. **28.** Ci patriarchowie i książęta rodów, którzy mieszkali w Jeruzalem. **29.** A w Gabaon mieszkali Abigabaon, a imię żony jego Maacha, **30.** a syn jego pierworodny Abdon, i Sur, i Cis, i Baal, i Nadab, **31.** Gedor też, i Ahio, i Zacher, i Macellot; **32.** a Macellot zrodził Samaa; i mieszkali przeciwko braciej swojej w Jeruzalem z bracią swą. **33.** Ner lepak zrodził Gis, a Cis zrodził Saula. Saul zaś zrodził Jonatana, i Melchisua, i Abinadaba, i Esbaala. **34.** A syn Jonatanów Meribbaal, a Meribbaal spłodził Micha. **35.** Synowie Micha: Fiton i Melech, i Taraa, i Ahaz; **36.** a Ahaz zrodził Joadą, a Joadą zrodził Alamat, i Azmot, i Zamri; Zamri lepak zrodził Mosa, **37.** a Mosa zrodził Banaa, którego syn był Rafa, z którego poszedł Elasa, który zrodził Asel. **38.** A Asel miał sześci synów tych imion: Ezrikam, Bokru, Ismahel, Saria, Obdia i Hanan: ci wszyscy są synowie Asel. **39.** A synowie Esek, brata jego: Ulam pierworodny, a Jehus wtóry, a Elifalet trzeci. **40.** A byli synowie Ulam mężowie bardzo duży i wielką mocą łuk ciągnący, i mający wiele synów i wnuków, aż do stu i pięćdziesiąt. Ci wszyscy synowie Benjamin.

Rozdział 9

1. Wszystek tedy lud Izraelski policzon jest, a summa ich napisana jest w Księgach królów Izraelskich i Judzkich; a byli przeniesieni do Babilonu dla przestępstwa swego. **2.** Lecz którzy pirwszy mieszkali w osiadłościach i w mieściech swoich: Izrael i kapłani, i Lewitowie, i Natynejczycy. **3.** Mieszkali

w Jeruzalem z synów Juda i z synów Benjamin, z synów też Efraim i Manasse. **4.** Otej, syn Ammiud, syna Amri, syna Omrai, syna Bonni z synów Fares, syna Juda. **5.** A z Silon Asaja pierworodny i synowie jego. **6.** A z synów Zare: Jehuel i bracia ich, sześć set i dziewięćdziesiąt. **7.** A z synów Benjamin, Salo, syn Mosollam, syna Odwia, syna Asana, **8.** i Jobania, syn Jeroham, i Ela, syn Ozy, syna Mochory, i Mosollam, syn Safatiasza, syna Rachuel, syna Jebaniasza, **9.** i bracia ich według domów ich, dziewięć set pięćdziesiąt i sześć; Ci wszyscy książęta rodów wedle domów ojców swych. **10.** Z kapłanów lepak: Jedaja, Jojarib i Jachin, **11.** Azariasz też, syn Helcjasza, syna Mosolam, syna Sadok, syna Marajot, syna Achitob, kapłan wielki domu Bożego. **12.** A Adajas syn Jeroham, syna Fassur, syna Melchiasza, i Maasai, syn Adiel, syna Jezra, syna Mosollam, syna Mosollamit, syna Emmer. **13.** Braciej też ich, książąt wedle domów ich, tysiąc siedm set i sześćdziesiąt, barzo mocnych siłą ku odprawowaniu dzieła posługi w domu Bożym. **14.** A z Lewitów: Semeja, syna Hasub, syna Esrikam, syna Hasebia, z synów Merari. **15.** Bakbakar też cieśla, i Galal, i Matania syn Micha, syna Zechri, syna Asaf; **16.** i Obdia, syn Semejasza, syna Galal, syna Iditun, i Barahia, syn Asa, syna Elkana, który mieszkał w sieniach Netofaty. **17.** A odźwierni: Sellum i Akkub, i Telmon, i Ahimam; i brat ich Sellum, przedniejszy, **18.** aż do onego czasu, w bramie królewskiej na wschód słońca, strzegali na przemiany swe z synów Lewi. **19.** A Sellum, syn Kore, syna Abiasaf, syna Kore, z bracią swą i z domem ojca swego, ci są Koritowie nad sprawą służby, stróże sieni przybytku, a familie ich na przemiany strzegące weszcia obozu PANSKIEGO. **20.** A Finees, syn Eleazarów, był księżciem ich przed JAHWE. **21.** Zachariasz lepak, syn Mosollama, odźwierny drzwi przybytku świadectwa. **22.** Ci wszyscy wybrani za odźwiernie u drzwi, dwie ście i dwanaście, i popisani we wsiach własnych; których postanowili Dawid i Samuel Widzący, w wierności ich, **23.** tak same, jako i syny ich, we drzwiach domu PANSKIEGO, i w przybytku na przemianach swoich. **24.** Wedle czterech wiatrów byli odźwierni: to jest na wschód i na zachód, i na północy, i na południe. **25.** A bracia ich mieszkali we wsiach i przychodzili na soboty swoje od czasu aż do czasu. **26.** Tym czterzem Lewitom powierzony był wszytek poczet odźwiernych a byli nad gmachami i nad skarby domu PANSKIEGO. **27.** Około kościoła też PANSKIEGO mieszkali na strażach swych, żeby czasu swego otwarzali rano drzwi. **28.** Z tych też rodzaju byli nad naczyniem służby: bo pod liczbą naczynie i wnoszono, i wynoszono. **29.** Z tychże, i którzy mieli powierzone naczynia świątne, mieli w mocy białą mąkę i wino, i oliwę, i kadzidło, i wonności. **30.** A synowie kapłanów olejki z wonnych rzeczy sprawowali. **31.** A Matatiasz Lewit, pierworodny Sellum Korit, był przełożony nad temi rzeczami, które w panwiach smażyono. **32.** A z synów Kaat, braciej ich, byli nad chleby pokładnemi, aby zawsze świeże na każdą Sobotę gotowali. **33.** Ci są książęta śpiewaków wedle domów Lewitów, którzy w gmachach mieszkali, aby we dnie i w nocy ustawicznie swej posłudze dosyć czynili. **34.** Głowy Lewitów, wedle domów swych przedniejszy, mieszkali w Jeruzalem. **35.** A w Gabaonie mieszkali ociec Gabaon, Jehiel, a imię żony jego Maacha. **36.** Syn pierworodny jego Abdon, i Sur, i Cis, i Baal, i Ner, i Nadab, **37.** Gedor też, i Ahio, i Zachariasz, i Macellot; **38.** a Macellot zrodził Samaan: ci mieszkali

naprzeciwko braciej swej w Jeruzalem, z bracią swą. **39.** A Ner zrodził Cis, a Cis zrodził Saula, a Saul zrodził Jonatana i Melchisua, i Abinadab, i Esbaal. **40.** A syn Jonatanów Meribbaal, a Meribbaal zrodził Micha. **41.** Synowie zaś Micha: Fiton i Melech, i Taraa, i Ahaz. **42.** Ahaz lepak zrodził Jare, a Jara zrodził Alamat i Asmot, i Zamri, a Zamri zrodził Mosa, **43.** Mosa lepak zrodził Banaa, którego syn, Rafaja, zrodził Elasa, z którego poszedł Asel. **44.** A Asel miał sześciu synów, temi imiony: Ezrikam, Bokru, Ismahel, Saria, Obdia i Hanan. Ci są synowie Asel.

Rozdział 10

1. A Filistymowie walczyli przeciw Izrael i uciekli mężowie Izraelscy przed Palestyny, i polegli zranieni na górze Gelboe. **2.** A gdy się przybliżali Filistymowie, goniąc Saula i syny jego, zabili Jonatana i Abinadaba, i Melchisua, syny Saulowe. **3.** I zmocniła się bitwa przeciw Saul, i należeli go strzelcy, i zranili strzałami. **4.** I rzekł Saul do giermka swego: dobądź miecza twego a zabij mię, aby snadź nie przyszli ci nieobrzezańcy, a nie śmiali się ze mnie. A giermek jego uczynić tego nie chciał, bojąźnią przestraszony; a tak porwał miecz Saul i padł nań. **5.** Co ujrzawszy giermek jego, to jest, że umarł Saul, padł też sam na swój miecz i umarł. **6.** A tak zginął Saul i trzech synowie jego, i wszytek dom jego za raz upadł. **7.** Co gdy ujrzeli mężowie Izraelscy, którzy mieszkali na polach, zuciekali, a po śmierci Saulowej i synów jego opuścili miasta swe i rozpierchnęli się tam i sam; i przyszli Filistymowie, i mieszkali w nich. **8.** A drugiego dnia zwłócząc Filistymowie łupy z pobitych, należeli Saula i syny jego leżące na górze Gelboe. **9.** I zewlószy go, i głowę mu udawszy, i zbroję zdjawszy, posłali do ziemie swej, aby go obnoszono i okazowano zborom bałwańskim i ludziom. **10.** A zbroję jego poświęcili we zborze boga swego, a głowę zawiesili we zborze Dagon. **11.** Co gdy usłyszeli mężowie Jabes Galaad, to jest wszystko, co byli Filistymowie nad Saulem uczynili, **12.** wstał każdy z mężów mocnych i wzięli ciała Saulowe i synów jego, i przynieśli je do Jabes, i pogrzebali kości ich pod dębem, który był w Jabes, i pościli siedm dni. **13.** A tak umarł Saul dla nieprawości swoich, przeto iż przestąpił przykazanie PANSKIE, które był przykazał, a nie zachował go; ale nadto jeszcze radził się Pytonki, **14.** a nie miał nadzieje w JAHWE. Dla czego zabił go i przeniósł królestwo jego do Dawida, syna Isaj.

Rozdział 11

1. Zebrał się tedy wszystek Izrael do Dawida w Hebron, mówiąc: Jesteśmy kość twoja i ciało twoje. **2.** Wczora też i dziś trzeci dzień, gdy jeszcze królował Saul, tyś był, któryś wywodził i wprowadził Izraela; bo tobie rzekł JAHWE Bóg twój: Ty będziesz pasł lud mój Izraelski i ty będziesz książęciem nad nim. **3.** Przyszli tedy wszyscy starszy Izraelscy do króla do Hebron i uczynił z nimi Dawid przymierze przed JAHWE. I pomazali go za króla nad Izraelem według słowa PANskiego, które powiedział w ręce Samuela. **4.** Jachał też Dawid i wszytek Izrael do Jeruzalem, to jest Jebus, gdzie byli Jebujejczycy obywatele ziemie. **5.** I mówili, którzy mieszkali w Jebus, do Dawida: Nie wnidziesz sam! Ale Dawid wziął zamek Syjon, który jest Miastem Dawidowym, **6.** i rzekł: Każdy kto by napierwej pobił

Jebuzejczyki, ten będzie książęciem i hetmanem. Wstąpił tedy pierwszy Joab, syn Sarwijej, i został hetmanem. **7.** A Dawid mieszkał na zamku i przeto nazwano ji Miastem Dawidowym. **8.** I zbudował miasto wokoło od Mella aż w okrąg, a Joab ostatek miasta pobudował. **9.** A Dawid pomnażał się, postępując i rostąc, a JAHWE Zastępów był z nim. **10.** Ci przedniejszy mężów mocnych Dawid, którzy mu pomogli, aby był królem nade wszystkim Izraelem według słowa PANSKIEGO, które mówił do Izraela. **11.** I ten poczet mocarzów Dawidowych: Jesbaam, syn Hachamoni, przedniejszy między trzydziestą: ten podniósł oszczep swój na trzy sta ranionych jednym razem. **12.** A po nim Eleazar, syn stryja jego, Ahohitczyk, który był między trzema potężnymi. **13.** Ten był z Dawidem w Fesdomim, gdy się Filistymowie byli zgromadzili na ono miejsce ku bitwie. A było pole onej dziedziny pełne jęczmienia, a lud był uciekł przed obliczem Filistymów. **14.** Ci stanęli w pośród pola i obronili go; a gdy porazili Filistymy, dał JAHWE zbawienie wielkie ludowi swemu. **15.** I przyszli trzej ze trzydziestu przedniejszych na skałę, na której był Dawid, do jaskinie Odollam, gdy Filistymowie obozem leżeli w Dolinie Rafaim. **16.** A Dawid był na twierdzy, a stanie Filistymów w Betlejem. **17.** Pragnął tedy Dawid i rzekł: Oby mi kto dał wody z studnie Betlejem, która jest u bramy. **18.** A tak ci trzej szli przez pośród obozu Filistymów i naczepnęli wody z studnie Betlejem, która była u bramy, i przynieśli do Dawida, żeby pił; który nie chciał, ale raczej ofiarował ją JAHWE, **19.** mówiąc: Zachowaj Boże, żebym przed oblicznością Boga mego to miał uczynić, i krew tych mężów pić: bo z niebezpieczeństwem dusz swoich przynieśli mi wody. I dla tej przyczyny pić nie chciał. To uczynili trzej barzo mocni. **20.** Abisaj też, brat Joabów, ten był czelniejszy między trzema i ten podniósł oszczep swój na trzy sta rannych: i ten był między trzema nasławniejszy, **21.** i między trzema wtórymi znakomitszy, i książęciem ich: wszakże onych trzech pierwszych nie doszedł. **22.** Banajas, syn Jojady, męża barzo mocnego, który wiele rzeczy dokazywał, z Kabseel: ten zabił dwu Ariel Moab i tenże zszedł, i zabił lwa w pośrodku studnie czasu śniegu. **23.** Tenże też zabił męża Egipcjanina, którego wzrost był na pięci łokiet, a miał oszczep jako nawój tkacki; a tak stąpił do niego z laską i wyrwał oszczep, który trzymał w ręce, i zabił go oszczepem jego. **24.** To uczynił Banajas, syn Jojady, który był między trzema mocnymi nasławniejszy, **25.** pierwszy między trzydziestą: wszakże aż do onych trzech nie doszedł był; i postawił go Dawid u ucha swego. **26.** A w wojsku co mocniejszy mężowie: Hazael, brat Joabów, i Elchanan, syn stryja jego z Betlejem, **27.** Sammot Aroritczyk, Helles Falonitczyk, **28.** Ira, syn Akces, Tekuitczyk, Abieser Anatotczyk. **29.** Sobbochaj Husatczyk, Ilaj Achoitczyk. **30.** Macharaj Netofatczyk, Helet, syn Banna Netofatczyk. **31.** Etaj, syn Ribaj, z Gabaat synów Beniamin, Banaja Faratończyk, **32.** Hura z potoku Gaas, Abiel Arbaczek, Azmot Bauramitczyk, Eliaba Salabonitczyk; **33.** synowie Asam Gezonitczyka; Jonatan, syn Sage, Aratczyk; **34.** Ahiam, syn Sachar, Ararytczyk. **35.** Elifal, syn Ur, **36.** Hefer Mecheratczyk, Ahia Felonitczyk, **37.** Hesro Karmelitczyk, Naraj, syn Asbaj; **38.** Joel, brat Natan, Mibahar syn Agarai, **39.** Selek Ammonitczyk; Naaraj Berotczyk, giermek Joaba, syna Sarwijej; **40.** Ira Jetrejczyk, Gareb Jetrejczyk, **41.** Uriasz Hetejczyk, Zabab, syn Oholi, **42.** Adina, syn Size Rubenitczyk, książę Rubenitów,

a z nim trzydzieści. **43.** Hanan, syn Maacha, i Josafat Matanitzky; **44.** Ozija Astarotczyk, Samma i Jehiel, synowie Hotam Aroritzky, **45.** Jedihel, syn Samri, i Joha, brat jego, Tosajczyk; **46.** Eliel Mahumitzky i Jeribaj, i Josaja, synowie Elnaem, i Jetma Moabitzky, Eliel i Obet, i Jasiel z Masobijej. **47.** - - -

Rozdział 12

1. Ci też przyszli do Dawida do Siceleg, gdy jeszcze uciekał przed Saulem, synem Cis, którzy byli mężni i wyborni bojownicy, **2.** ciągnący łuk i obiema rękoma z proce kamienie ciskający, i strzałami ugadzający, z braciej Saulowej z Beniamina. **3.** Książę Abiezer i Joas, synowie Samaa Gabaatczyka; i Jaziel, i Fallet, synowie Azmot; i Baracha, i Jehu Anatotczyk. **4.** Samajas też Gabaonczyk, namocniejszy między trzydziestą i nad trzydziestą. Jeremiasz i Jeheziel, i Johanan, i Jezabad Gaderotczyk, **5.** i Eluzai, i Jerimut, i Baalia, i Samaria, i Safatia Harufitzky; **6.** Elkana i Jesia, i Azareel, i Joezer, i Jesbaam z Karehim; **7.** Joela też, i Zabadia, synowie Jerohamowi z Gedor. **8.** Lecz i z Gaddi zbiegli do Dawida, gdy się krył na puszczy, rycerze barzo mocni i żołnierze niepospolici noszący tarcz i kopią. Twarze ich jako lwie twarze, a prędcy jako sarny po górach: **9.** Ezer przedniejszy, Obdias wtóry, Eliab trzeci, **10.** Masmana czwarty, Jeremiasz piąty, **11.** Ety szósty, Eliel siódmy, **12.** Johanan ósmy, Elzebad dziewiąty, **13.** Jeremiasz dziesiąty, Machbanaj jedenasty; **14.** ci z synów Gad hetmani wojska. Ostatni nad stem żołnierzów był przełożony, a nawiętszy nad tysiącem. **15.** Ci są, którzy przeszli Jordan miesiąca pierwszego, kiedy zwykł wylewać z brzegów swoich, i wygnali wszystkie, którzy mieszkali w dolinach, na wschodnią stronę i na zachodnią. **16.** A przyszli z Benjamin i z Juda na twierdzą, w której mieszkał Dawid. **17.** I wyszedł Dawid przeciwko im, i rzekł: Jeśliście spokojnie do mnie przyszli, abyście mię ratowali, serce moje niech się złączy z wami: ale jeśliście mi na zdradzie za nieprzyjacioły memi, gdyż ja nie mam nieprawości w rękach moich, niech widzi Bóg ojców naszych a niech sądzi. **18.** A duch odział Amasaj przedniejszego między trzydziestą, i rzekł: Twoiśmy, o Dawidzie, i z tobą, synu Isaj! Pokój, pokój tobie i pokój pomocnikom twoim, bo ciebie Bóg twój wspomaga! A tak przyjął je Dawid i poczynił je przełożonymi hufcu. **19.** A z Manasse zbiegli do Dawida, kiedy ciągnął z Filistymy przeciw Saulowi, aby walczył. I nie potykał się z nimi, bo naradziwszy się książęta Filistymskie, odesłali go, mówiąc: Z niebezpieczeństwem głów naszych wróci się do pana swego, Saula. **20.** Gdy tedy wrócił się do Siceleg, zbiegli do niego z Manasse Ednas i Jozabad, i Jedihel, i Michael, i Ednas, i Jozabad, i Eliu, i Salati, przełożeni nad tysiącami Manasse. **21.** Ci pomagali Dawidowi przeciw łotrzykom: bo wszyscy byli mężowie mocni i zostali hetmany w wojsku. **22.** Lecz i na każdy dzień ściągali się do Dawida na pomoc jemu, aż wielki poczet był jako wojsko Boże. **23.** Ta też jest liczba przedniejszych wojska, którzy przyszli do Dawida, gdy był w Hebron, aby przenieśli królestwo Saulowe do niego według słowa PANSKIEGO. **24.** Synów Juda noszących tarcze i kopije sześć tysięcy i ośm set, gotowych ku potrzebie. **25.** A synów Symeon, mężów mocnych ku bitwie, siedm tysięcy i sto. **26.** Z synów Lewi, czterzy tysiące i sześć set.

27. Jojada też, książę z pokolenia Aaron, a z nim trzy tysiące i siedm set. **28.** Sadok też, młodzieniec Osobliwy, i dom ojca jego, książąt dwadzieścia i dwoje. **29.** A z synów Beniamin, bratów Saulowych, trzy tysiące: bo wielka część ich jeszcze naśladowała domu Saulowego. **30.** A z synów Efraim, dwadzieścia tysięcy i ośm set siłą dużych, mężów sławnych w rodzie ich. **31.** A z połowice pokolenia Manasse, ośmnaście tysięcy, którzy każdy wedle imion swych przyjachali, aby Dawida królem uczynili. **32.** Z synów też Issachar mężowie umiejętni, którzy znali każde czasy ku rozkazowaniu, co by czynić miał Izrael, książąt dwieście, a wszytek ostatek pokolenia, rady ich naśladował. **33.** A z Zabulon, którzy wychodzili na wojnę i stawali w szyku opatrzeni orężem wojennym, pięćdziesiąt tysięcy przyszli na pomoc z sercem nie dwoistym. **34.** A z Neftali książąt tysiąc, a z nimi uzbrojeni tarczą i kopiją, trzydzieści i siedm tysięcy. **35.** Z Dan też gotowi ku bitwie dwadzieścia ośm tysięcy i sześć set. **36.** A z Aser wychodzących na wojnę i na czele wyzywających, czterdzieści tysięcy. **37.** A zza Jordania z synów Ruben i z Gad, i z połowice pokolenia Manasse opatrzonych orężem wojennym, sto i dwadzieścia tysięcy. **38.** Ci wszyscy mężowie waleczni, sprawni ku bitwie, sercem statecznym przyszli do Hebron, aby uczynili królem Dawida nad wszystkim Izraelem: lecz i wszyscy inni z Izraela jednego serca byli, aby Dawid był królem. **39.** I byli tam u Dawida trzy dni, jedząc i pijąc, bo im byli nagotować bracia ich. **40.** Lecz i którzy blisko ich byli, aż do Issachar i Zabulon, i Neftali, przynosili chleb na oślech i na wielbłądziech, i na mulech, i na wolech ku jedzeniu: mąkę, figi, rozynki, wino, oliwę, woły i barany wielkim dostatkim, bo była radość w Izraelu.

Rozdział 13

1. A Dawid wszedł w radę z hetmany i z rotmistrzami, i ze wszystkimi książętą, **2.** i rzekł do wszystkiego zgromadzenia Izraelskiego: Jeśli się wam podoba a jeśli od JAHWE Boga naszego pochodzi mowa, którą mówię, roześlimy do braciej naszej innej po wszystkich krainach Izraelskich i do kapłanów, i Lewitów, którzy mieszkają po przedmieściach miesckich, aby się do nas zgromadzili **3.** i żebyśmy przeprowadzili skrzynię Boga naszego do nas: bośmy jej nie szukali za dni Saulowych. **4.** I odpowiedziało wszystko zgromadzenie, aby się tak zstało, bo się mowa wszystkiemu ludowi była podobała. **5.** Zgromadził tedy Dawid wszystkiego Izraela od Sihor Egipskiego, aż gdy wnidziesz do Emat, aby przyprowadził skrzynię Bożą z Kariatiarim. **6.** I wstąpił Dawid i wszytek lud Izraelski na pagórek Kariatiarim, który jest w Juda, aby stamtąd przyniósł skrzynię JAHWE Boga siedzącego nad Cherubim, gdzie wzywano jest imię jego. **7.** I wstawili skrzynię Bożą na wóz nowy z domu Abinadab, a Oza i brat jego prowadzili wóz. **8.** Lecz Dawid i wszytek lud Izraelski grali przed Bogiem ze wszystkiej mocy w pieśniach i w cytrach, w arfach i bębnach, i cymbałach, i trąbach. **9.** A gdy przyszli na plac Chidon, ściągnął Oza rękę swą, aby zadzierzał skrzynię, bo wół skacząc, trochę nachylił ją był. **10.** Rozgniewał się tedy JAHWE na Ozę i zabił go, dlatego iż się dotknął skrzynie; i umarł tam przed JAHWE. **11.** I zafrasował się Dawid, przeto że JAHWE rozdzielił Ozę, i nazwał ono miejsce: Rozdzielenie Ozy, aż do dnia tego. **12.** I ulękł się Boga naonczas,

mówiąc: Jakoż mogę do siebie wprowadzić skrzynię Bożą? **13.** I dla tej przyczyny nie przywiózł jej do siebie, to jest do Miasta Dawid, ale obrócił do domu Obededom Getejczyka. **14.** Mieszkała tedy skrzynia Boża w domu Obededom trzy miesiące i błogosławił JAHWE domowi jego i wszystkiemu, co miał.

Rozdział 14

1. Posłał też Hiram, król Tyrski, posły do Dawida, i drzewa cedrowe, i rzemieślniki około ścian, i drzewa, żeby mu dom budowali. **2.** I poznał Dawid, iż go JAHWE utwierdził królem nad Izraelem a iż królestwo jego było wywyższone na ludem jego Izraelskim. **3.** Pojął też Dawid drugie żony w Jeruzalem i zrodził syny i córki. **4.** A te imiona tych, którzy się mu urodzili w Jeruzalem: Samua i Sobad, Natan i Salomon, **5.** Jebahar i Elisua, i Elifalet, **6.** Noga też i Nafeg, i Jafia, **7.** Elisama i Baaliada, i Elifalet. **8.** A usłyszawszy Filistymowie, że pomazano Dawida królem nad wszystkim Izraelem, wyciągnęli wszyscy, aby go szukali; co gdy usłyszał Dawid, wyszedł przeciwko nim. **9.** Lecz Filistymowie, przyciągnąwszy, rozpostarli się w dolinie Rafaim. **10.** I radził się Dawid JAHWE, mówiąc: Mamli iść na Filistyny a podaszli je w ręce moje? I odpowiedział mu JAHWE: Idź, a dam je w rękę twoją. **11.** A gdy oni ciągnęli do Baalfarasim, poraził je tam Dawid i rzekł: Rozerwał Bóg nieprzyjacioły moje przez rękę moją, jako się rozrywają wody; i dlatego nazwano imię miejsca onego Baalfarasim. **12.** I zostawili tam bogi swe, które Dawid kazał popalić. **13.** Drugi raz też przypadli Filistymowie i rozpostarli się w dolinie. **14.** I radził się zaś Dawid Boga, i rzekł mu Bóg: Nie ciągni za nimi! Odjedź od nich i pociągniesz przeciwko nim naprzeciwko gruszkam. **15.** A gdy usłyszysz szum idącego po wierzchu gruszek, tedy wynidziesz ku bitwie. Bo wyszedł Bóg przed tobą, aby poraził wojska Filistymskie. **16.** Uczynił tedy Dawid jako mu był Bóg rozkazał i poraził wojska Filistymskie od Gabaon aż do Gazer. **17.** I rozślawiło się imię Dawidowe po wszystkich krainach, a JAHWE dał strach jego na wszystkie narody.

Rozdział 15

1. Pobudował też sobie domy w Mieście Dawidowym i zbudował miejsce skrzyni Bożej, i rozbił jej namiot. **2.** Tedy rzekł Dawid: Nie godzi się, żeby lada kto nosił skrzynię Bożą, jedno Lewitowie, które obrał JAHWE, aby ją nosili i służyli mu aż na wieki. **3.** I zebrał wszytek lud Izraelski do Jeruzalem, aby przyniesiono skrzynię Bożą na miejsce swe, które jej był nagotował; **4.** syny też Aaronowe i Lewity. **5.** Z synów Kaat Uriel był ksiązęciem, a braciej jego sto dwadzieścia; **6.** z synów Merari, Asaja ksiązęciem, a braciej jego sto dwadzieścia; **7.** z synów Gerson, Joel ksiązęciem, a braciej jego sto trzydzieści; **8.** z synów Elisafan, Semejas ksiązęciem, a braciej jego dwieście; **9.** z synów Hebron, Eliel ksiązęciem, a braciej jego ośmdziesiąt; **10.** z synów Oziel, Aminadab ksiązęciem, a braciej jego sto dwanaście. **11.** I wezwał Dawid Sadoka i Abiatar, kapłanów, i Lewitów Uriela, Asaje, Johela, Semeja, Eliela i Aminadaba, **12.** i rzekł do nich: Wy, którzyście książęta domów Lewickich, poświęćcie się z bracią waszą i przynieście skrzynię JAHWE Boga Izraelskiego na miejsce, które jej zgotowane jest: **13.** aby jako z przodku (że was nie było) skarał nas JAHWE, tak się i teraz nie zstało, gdybyśmy co

niesłusznego czynili. **14.** Poświęcili się tedy kapłani i Lewitowie, aby nieśli skrzynię JAHWE Boga Izraelskiego. **15.** I nieśli synowie Lewi skrzynię Bożą, jako był rozkazał Mojżesz według słowa PANSKIEGO, ramionami swymi na drążkach. **16.** I rzekł Dawid książętom Lewickim, aby postanowili z braciej swej gracze na instrumenciech muzycznych, to jest na arfach i na skrzypicach, i cymbalech, aby się rozlegał na wysokości głos wesela. **17.** I postanowili Lewity: Heman, syn Joel, a z braciej jego Asafa, syna Barachiaszowego, a z synów Merari, braciej ich Etan, syna Kassajowego. **18.** A z nimi bracią ich we wtórym rzędzie: Zachariasza i Bena, i Jaziela, i Semiramota, i Jahiela, i Aniego, Eliaba i Banajasza, i Maasjasza, i Matatiasza, i Elifalu, i Matseniasza, i Obetedom, i Jehiel, odźwiernie. **19.** A gracze: Heman, Asaf i Etan na cymbalech miedzianych brząkający; **20.** a Zachariasz i Oziel, i Semiramot, i Jahiel, i Ani, i Eliab, i Maasjas, i Banajas na arfach tajemnice grali. **21.** A Matatias i Elifalu, i Macenias, i Obededom, i Jehiel, i Ozazu na cytrach na oktawę grali zwycięską. **22.** Choneniasz lepak, książę Lewitów, był nad prorocstwem, ku zaczynianiu pieśni, bo był barzo mądry. **23.** A Barachiasz i Elkana byli odźwiernymi skrzynie. **24.** A Sebeniasz i Jozafat, i Natanael, i Amasaj, i Zachariasz, i Banajas, i Eliezer, kapłani, trąbili w trąby przed skrzynią Bożą, a Obededom i Jehias byli odźwiernymi skrzynie. **25.** A tak Dawid i wszyscy starszy Izraelscy i hetmani szli, aby przynieśli skrzynię przymierza PANSKIEGO z domu Obededom z radością. **26.** A gdy Bóg wspomógł Lewity, którzy nieśli skrzynię przymierza PANSKIEGO, ofiarowano siedm byków i siedm baranów. **27.** A Dawid był obleczon w szatę bisiorową i wszyscy Lewitowie, którzy nieśli skrzynię, i śpiewacy, i Choneniasz, przełożony nad prorocstwem między śpiewaki; a Dawid był obleczony w efod lniany. **28.** A wszystek Izrael prowadził skrzynię przymierza PANSKIEGO z weselem i z dźwiękiem kornetu, i z trąbami, i z cymbały, i z arfami, i z cytrami, grając. **29.** A gdy przyszła skrzynia przymierza PANSKIEGO aż do miasta Dawidowego, Michol, córka Saulowa, wyglądając oknem, ujrziała Dawida skaczącego i grającego, i wzgardziła go w sercu swoim.

Rozdział 16

1. Przynieśli tedy skrzynię Bożą i postawili ją w pośród namiotu, który jej był Dawid rozbił; i ofiarowali całopalenia i zapokojne przed Bogiem. **2.** A gdy dokończył Dawid ofiarować całopalenia i zapokojnych, błogosławił ludowi w imię PANSKIE. **3.** I rozdał wszystkim, od męża aż do niewiasty, każdemu bochen chleba i sztukę pieczeni wołowej, i białą mąkę w oliwie smażoną. **4.** I postanowił przed skrzynią PANSKĄ z Lewitów, którzy by służyli i wspominali sprawy jego, i wielbili a chwalili JAHWE Boga Izraelowego; **5.** Asafa przedniejszego, a wtórego po nim Zachariasza, a Jahiela i Semiramota, i Jehiela, Matatiasza, i Eliaba, i Banaja, i Obededoma; Jehiela nad instrumentami arfy i nad skrzypicami; Asafa zaś, aby na cymbalech brząkał; **6.** Banajas lepak i Jaziel, kapłani, żeby ustawicznie trąbili przed skrzynią przymierza PANSKIEGO. **7.** Onego dnia uczynił Dawid książęciem na wyznawanie JAHWE Asafa i bracią jego. **8.** Wyznawajcie JAHWE i wzywajcie imienia jego, oznajmujcie między narody wynalazki jego. **9.** Śpiewajcie mu i grajcie mu a opowiadajcie wszystkie dziwy jego. **10.** Chwalcie imię

święte jego, niech się weseli serce szukających JAHWE. **11.** Szukajcie JAHWE i mocy jego, szukajcie oblicza jego zawsze. **12.** Wspominajcie dziwy jego, które uczynił, cuda jego i sądy ust jego. **13.** Nasienie Izraela słudzy jego, synowie Jakobowi wybrani jego. **14.** On JAHWE Bóg nasz: po wszytkiej ziemi sądy jego. **15.** Wspominajcie wiecznie przymierze jego: mowę, którą przykazał na tysiąc pokolenia, **16.** którą uczynił z Abrahamem, i przysięgę jego z Izaakiem. **17.** I postanowił ją Jakobowi za przykazanie a Izraelowi za przymierze wieczne, **18.** mówiąc: Tobie dam ziemię Chanaan, sznur dziedzictwa waszego. **19.** Gdy ich była liczba mała, mali i obywatele jej **20.** i przeszli od narodu do narodu, a z królestwa do innego ludu, **21.** nie dopuścił żadnemu potwarzać ich, ale karał dla nich króle: **22.** Nie tykajcie pomazańców moich a na proroki moje nie bądźcie złośliwymi. **23.** Śpiewajcie JAHWE wszytka ziemio, opowiadajcie ode dnia do dnia zbawienie jego. **24.** Opowiadajcie między narody chwałę jego, między wszystkimi ludźmi dziwy jego. **25.** Bo wielki JAHWE i barzo chwalebny, i straszliwy nade wszytkie bogi. **26.** Wszytcy bowiem bogowie pogańscy bałwani, a JAHWE niebiosa uczynił. **27.** Wyznanie i wielmożność przed nim, moc i wesele na miejscu jego. **28.** Przynoscie JAHWE, familie narodów, przynoscie JAHWE chwałę i panowanie, **29.** dawajcie JAHWE chwałę, imieniowi jego. Podnieście ofiarę a przyjdźcie przed oblicze jego. i kłaniajcie się JAHWE w ozdobie świętej. **30.** Niech się wzruszy od oblicza jego wszytka ziemia, on bowiem utwierdził okrąg nieporuszony. **31.** Niech się weselą niebios a niech się raduje ziemia i niech mówią w narodziech: JAHWE królował! **32.** Niech zagrzmie morze i napełnienie jego, niech się rozweselą pola i wszytko, co jest na nich. **33.** Tedy będą chwalić drzewa leśne przed JAHWE: iż przyszedł sądzić ziemię. **34.** Wyznawajcie JAHWE, bo dobry, bo na wieki miłosierdzie jego. **35.** A mówcie: Zbaw nas Boże, zbawicielu* nasz, i zgromadź nas, i wybaw od narodów, abyśmy wyznawali świętemu imieniowi twemu i radowali się w pieśniach twoich. [komentarz AS: Wujek dość często daje małą literą tytuły i określenia odnoszące się do Boga] **36.** Błogosławiony JAHWE Bóg Izraelów od wieku aż do wieku! I niech mówi wszytek lud: Amen! I: Pieśń PANU! **37.** Zostawił tedy tam przed skrzynią przymierza PANSKIEGO Asafa i bracią jego, aby służyli przed obliczem skrzynie ustawicznie na każdy dzień i na przemiany swe. **38.** Lecz Obededoma i bracią jego, sześćdziesiąt i ośm, i Obededoma, syna Iditun, i Hosę, uczynił odźwiernymi. **39.** A Sadoka kapłanem i bracią jego kapłany przed przybytkiem PANSKIM na wyżynie, która była w Gabaon, **40.** aby ofiarowali całopalenia JAHWE na ołtarzu całopalenia ustawicznie po ranu i w wieczór według wszytkiego, co napisano jest w zakonie PANSKIM, który przykazał Izraelowi. **41.** A po nim Hemana i Iditun, i inne wybrane, każdego imieniem jego, aby wyznawali PANU; Iż na wieki miłosierdzie jego. **42.** Heman też i Iditun trąbiący na trąbiech i grający na cymbalech, i na wszelakich naczyniach muzycznych, na śpiewanie Bogu; a syny Iditun poczynił odźwiernymi. **43.** I wrócił się wszytek lud do domu swego. I Dawid, aby też błogosławił domowi swemu.

Rozdział 17

1. A gdy mieszkał Dawid w domu swym, rzekł do Natana proroka: Oto ja mieszkam w domu cedrowym, a skrzynia przymierza PANSKIEGO jest pod skórami. 2. I rzekł Natan do Dawida: Uczyni wszystko, co jest w sercu twoim, abowiem Bóg jest z tobą. 3. Onej tedy nocy zastała się mowa Boża do Natana, mówiąc: 4. Idź a powiedz słudze memu Dawidowi: To mówi JAHWE: Nie będziesz ty mnie budował domu ku mieszkaniu. 5. Abowiemem nie mieszkał w domu od onego czasu, któregom wywiódł Izraela, aż do dnia tego, alem zawsze odmieniał miejsca przybytku i w namiociem 6. mieszkał ze wszystkim Izraelem. Azam mówił aby jednemu z Sędziów Izraelskich (którymem był rozkazał, aby paśli lud mój), i rzekłem: Czemuście mi nie zbudowali domu cedrowego? 7. Teraz tedy tak mówić będziesz do sługi mego Dawida: To mówi JAHWE Zastępów: Jam ciebie wziął, gdyś po pastwiskach za trzodą chodził, abyś był wodzem ludu mego Izraelskiego. 8. I byłem z tobą gdziekolwiekś chodził, i wytraciłem wszystkie nieprzyjacioły przed tobą, i uczyniłem ci imię jako jednemu z wielkich, którzy są sławni na ziemi. 9. I dałem miejsce ludowi memu Izraelskiemu: będzie wszczepion i będzie mieszkał na nim, a więcej nie będzie poruszony ani ich zetrą synowie niezbożni jako na początku, 10. ode dni, którychem dał Sędzie ludowi memu Izraelskiemu. I poniżyłem wszystkie nieprzyjacioły twoje. A tak ci oznajmuję, iż tobie JAHWE dom zbuduje. 11. A gdy wypełnisz dni twoje, że pójdziesz do ojców twoich, wzbudzę nasienie twoje po tobie, które będzie z synów twoich, i utwierdzę królestwo jego. 12. Ten mi zbuduje dom i utwierdzę stolicę jego aż na wieki. 13. Ja mu będę ojcem, a on mi będzie synem, a miłosierdzia mego nie odejmę od niego, jakom odjął od tego, który był przed tobą. 14. I postanowię go w domu moim i w królestwie moim aż na wieki, a stolica jego trwała będzie na wieki. 15. Według tych wszystkich słów i według wszystkiego widzenia tego mówił Natan do Dawida. 16. A gdy przyszedł król Dawid i siadł przed JAHWE, rzekł: Któżem ja jest, JAHWE Boże, i co za dom mój, żeś mi dał takie rzeczy? 17. Ale i to zdało się mało przed oczyma twemi, przetożś mówił o domie sługi twego też na przyszły czas i uczyniłeś mię znamienitym nad wszystkie ludzkie, JAHWE Boże. 18. Cóż więcej może przydać Dawid, gdyżś tak uwielbił sługę twego i poznałeś go? 19. JAHWE, dla sługi twego według serca twego uczyniłeś wszystkę tę wielmożność i chciałeś, aby znajome były te wszystkie wielkie rzeczy. 20. JAHWE, nie masz podobnego tobie i nie masz innego Boga oprócz ciebie, ze wszystkich, o którychśmy słyszeli uszyna naszymi. 21. Bo któryż inny jest jako lud twój Izraelski, naród jeden na ziemi, do którego chodził Bóg, aby wybawił i uczynił sobie ludem, i wielkością swoją i strachami wyrzucił narody przed obliczem jego, który był z Egiptu wyzwolił? 22. I położyłeś lud twój Izraelski sobie za lud aż na wieki: a ty, JAHWE, zostałeś Bogiem jego. 23. Teraz tedy, JAHWE, mowa, którąś powiedział słudze twemu, i o domie jego, niech będzie utwierdzona na wieki a uczyni, jakoś rzekł. 24. A imię twoje niechaj trwa i niech będzie uwielbione aż na wieki, i niech mówią: JAHWE Zastępów, Bóg Izraelów, a dom Dawida, sługi jego, trwający przed nim! 25. Ty bowiem, JAHWE Boże mój, odkryłeś ucho sługi twego, żebyś mu dom zbudował, i przetoż znalazł sługa twój ufanie, żeby się modlił przed tobą. 26. Teraz tedy, JAHWE, tyś jest

Bóg i mówiłeś do sługi twego tak wielkie dobrodziejstwa. **27.** I począłeś błogosławić domowi sługi twego, aby był zawsze przed tobą: bo gdy ty, JAHWE, błogosławisz, będzie błogosławion na wieki!

Rozdział 18

1. I zstało się potym, że poraził Dawid Filistymy i poniżył je, i wziął Get i córki jego z ręki Filistymów. **2.** I poraził Moab, i zstali się Moabitowie niewolniki Dawidowymi, dając mu dary. **3.** Tego czasu poraził Dawid też Adarezer, króla Soba, krainy Emat, gdy wyjachał, aby rozszerzył państwo swoje aż do rzeki Eufrates. **4.** Wziął tedy Dawid tysiąc poczwórnych jego i siedm tysięcy jezdnych, i dwadzieścia tysięcy mężów pieszych i poderznął żyły wszystkich koni wozowych, wyjąwszy sto poczwórnych, które sobie zachował. **5.** Nadjachał i Syryjczyk z Damaszku, aby ratował Adarezera, króla Soba, lecz i tego poraził Dawid dwadzieścia i dwa tysięcy mężów. **6.** I osadził żołnierze w Damaszku, aby mu też Syria służyła i dary dawała. I wspomagał go JAHWE we wszystkim, do czego się był obrócił. **7.** Pobrał też Dawid sajdaki złote, które mieli słudzy Adarezerowi, i przyniósł je do Jeruzalem; **8.** ale i z Tebat, i z Chun, miast Adarezerowych, miedzi barzo wiele, z której uczynił Salomon morze miedziane i słupy, i naczynie miedziane. **9.** Co gdy usłyszał Tou, król Hemat, to jest że Dawid poraził wszystko wojsko Adarezera, króla Soba, **10.** posłał Adorama, syna swego, do króla Dawida, aby prosił od niego pokoju i poradował się z nim, że poraził i zwojował Adarezera: bo Tou był nieprzyjacielem Adarezerowym. **11.** Lecz i wszystkie naczynia złote i srebrne, i miedziane poświęcił Dawid król JAHWE, ze srebrem i złotem, które był pobrał ze wszech narodów, tak z Idumejey i z Moab, i synów Ammon, jako z Filistymów i z Amalekitów. **12.** Abisaj zaś, syn Sarwijej, poraził Edom w Dolinie Żup Solnych, ośmnaście tysięcy, **13.** i osadził Edom żołnierzem, aby Idumea służyła Dawidowi. I zachował JAHWE Dawida we wszem, do czego się obrócił. **14.** Królował tedy Dawid nade wszystkim Izraelem i czynił sąd i sprawiedliwość wszystkiemu ludowi swemu. **15.** A Joab, syn Sarwijej, był nad wojskiem, a Josafat, syn Ahilud, był kanclerzem. **16.** A Sadok, syn Achitob, i Abimelech, syn Abiatar, kapłani, a Susa pisarzem; **17.** Banajas też, syn Jojady, nad ufcami Cerety i Felety, a synowie Dawidowi pierwszy przy ręce królewskiej.

Rozdział 19

1. I przydało się, że umarł Naas, król synów Ammon, i królował syn jego miasto niego. **2.** I rzekł Dawid: Uczynię miłosierdzie nad Hanonem, synem Naas: bo mi ociec jego łaskę pokazał. I posłał Dawid posły, aby go cieszyli z śmierci ojca jego, którzy gdy przyjachali do ziemie synów Ammon, aby cieszyli Hanona, **3.** rzekły książęta synów Ammon do Hanona: Mniemasz ty podobno, żeby Dawid dla pocziwości przeciw ojcu twemu posłał, co by cię cieszyli? Nie baczysz, że dlatego aby wyszpiegowali i wypatrzyli, i wysłedzili ziemię twoją, przyjachali do ciebie słudzy jego? **4.** Przeto Hanon obłyśli i ogolił sługi Dawidowe, i pourzynał szaty ich od zadu aż do nóg, i puścił je. **5.** Którzy gdy odjachali i z tym wskazali do Dawida, posłał przeciwko im (bo byli wielką zelżywość podjęli) i rozkazał, aby mieszkali

w Jerychu, ażby urosła broda ich, a tedy żeby się wrócili. **6.** A widząc synowie Ammon, że krzywdę uczynili Dawidowi, tak Hanon jako i inny lud, posłali tysiąc talentów srebra, aby sobie najęli z Mezopotamij i z Syryjej Maacha, i z Soba, wozy i jezdne. **7.** I najęli dwa i trzydzieści tysięcy wozów i króla Maacha z ludem jego. Którzy przyciągnawszy, położyli się obozem przeciwko Medaba. Synowie też Ammon, zebrawszy się z miast swoich, wyciągnęli na wojnę. **8.** Co gdy usłyszał Dawid, posłał Joaba i wszystko wojsko mężów mocnych. **9.** A wyszedszy synowie Ammon, zszykowali się u bramy miejskiej, a królowie, którzy mu na pomoc przyjachali, osobno w polu stanęli. **10.** Joab tedy, bacząc, że miał na się wojnę i z przodku, i z tyłu, wybrał męża namocniejsze ze wszystkiego Izraela i udał się przeciw Syryjczykowi. **11.** A ostatek ludu dał pod rękę Abisaj, brata swego, i udali się przeciw synom Ammon. **12.** I rzekł: Jeśliby mię przemagał Syryjczyk, dasz mi ratunek, a jeśli ciebie przemagać będą synowie Ammon, będę na pomoc. **13.** Zmacniaj się a mężnie sobie poczynajmy o lud nasz i o miasta Boga naszego, a JAHWE uczyni, co w oczach jego dobre jest. **14.** Ruszył się tedy Joab i lud, który był z nim, przeciwko Syryjczykowi ku bitwie i w tył je obrócił. **15.** A synowie Ammonowi ujrzawszy, że tył podał Syryjczyk, uciekli też sami przed Abisaj, bratem jego, i wpadli do miasta; a Joab się też wrócił do Jeruzalem. **16.** A widząc Syryjczyk, iż upadł przed Izraelem, wyprawił posły i przywiódł Syryjczyka, który był za rzeką, a Sofach, hetman żołnierstwa Adarezer, był wodzem ich. **17.** Co gdy dano znać Dawidowi, zebrał wszystkiego Izraela i przeprawił się przez Jordan, i przypadł na nie, i zszykował się przeciwko im, a oni przeciw niemu walczyli. **18.** I uciekł Syryjczyk przed Izraelem. I pobił Dawid Syryjczyków siedm tysięcy wozów i czterdzieści tysięcy piechoty, i Sofacha, hetmana wojska. **19.** A widząc słudzy Adarezer, iż byli od Izraela zwyciężeni, zbiegli do Dawida i służyli mu: i nie chciała więcej Syria dawać pomocy synom Ammon.

Rozdział 20

1. I zstało po roku, o tym czasie, gdy królowie zwykli wyjeżdżać na wojnę, zebrał Joab wojsko i co mocniejsze rycerstwo i spustoszył ziemię synów Ammon, i ciągnął dalej, i obległ Rabba; lecz Dawid mieszkał w Jeruzalem, gdy Joab zburzył Rabba i skaził ją. **2.** I wziął Dawid koronę Melchom z głowy jego, i znalazł w niej talent złota i kamienie barzo drogie, i uczynił sobie z niej koronę; korzyści też miasta wziął barzo wiele. **3.** A lud, który w nim był, wywiódł i kazał po nich włóczyć wózki młodziebne i sanie, i wozy żelazne, tak że je rozsiekano i potarto. Tak uczynił Dawid wszystkim miastom synów Ammon i wrócił się ze wszystkim ludem swym do Jeruzalem. **4.** Potym zaczęła się wojna w Gazer przeciw Filistynom, na której poraził Sobochaj Husatczyk Safaja z narodu Rafaim, i poniżył je. **5.** Była też druga wojna przeciw Filistynom, na której zabił Bogdan, syn Lasu, Betlejemczyk, brata Goliata Getejczyka, którego drzewo oszczepu było jako nawój tkacki. **6.** Ale i druga wojna przypadła w Get, na której był człowiek barzo długi mający po sześciu palców, to jest wspólnie dwadzieścia i cztery, który też był

z pokolenia Rafa zrodzony. **7.** Ten bluźnił Izraela, i zabił go Jonatan, syn Sammaa, brata Dawidowego. Ci są synowie Rafa w Get, którzy upadli od ręki Dawidowej i sług jego. **8.** - - -

Rozdział 21

1. A szatan powstał na Izraela i podwiódł Dawida, żeby policzył Izraela. **2.** I rzekł Dawid do Joaba, i do przełożonych nad ludem: Idźcie a obliczcie Izraela od Bersabee aż do Dan a przynieście mi liczbę, żebych wiedział. **3.** I odpowiedział Joab: Niech przysporzy JAHWE ludu swego stokroć więcej, niżli go jest! Aza nie wszyscy, panie mój, królu, są słudzy twoi? Przeczże się tego dowiaduje pan mój, co by za grzech było poczytano Izraelowi? **4.** Ale słowo królewskie więcej przemogło i wyszedł Joab, i obszedł wszystkiego Izraela, i wrócił się do Jeruzalem. **5.** I dał Dawidowi liczbę tych, które był obszedł. I znalazła się wszystka liczba Izraela tysiąc tysięcy, i sto tysięcy mężów dobywających miecza, a z Juda czterzy sta i siedmdziesiąt tysięcy waleczników. **6.** Bo Lewi i Beniamina nie liczył, przeto iż Joab przez dzięki czynił rozkazanie królewskie. **7.** I nie podobało się Bogu, co było rozkazano, i skarał Izraela. **8.** I rzekł Dawid do Boga: Zgrzeszyłem wielce, żem to uczynił. Proszę, oddal nieprawość sługi twego, bom ci głupie uczynił! **9.** I rzekł JAHWE do Gada, widzącego Dawidowego, mówiąc: **10.** Idź a mów do Dawida i rzecz mu: To mówi JAHWE: Ze trzech rzeczy dając obierać. Obierz jedno, które będziesz chciał, i uczynię. **11.** I przyszedłszy Gad do Dawida, rzekł mu: To mówi JAHWE: Obierz, co chcesz: **12.** Abo głód przez trzy lata, abo przez trzy miesiące uciekać przed nieprzyjacioły twemi, a nie móc ująć miecza ich, abo że przez trzy dni miecz PANSKI i mór będzie w ziemi i Anjoł PANSKI zabijać we wszystkich granicach Izraelskich: a tak teraz obacz, co mam odpowiedzieć temu, który mię posłał. **13.** I rzekł Dawid do Gad: Ze wszech stron ucisk mię ciśnie, ale mi lepiej wpaść w ręce PANSKIE, bo mnogie są miłosierdzia jego, niżli w ręce człowiecze. **14.** Przepuścił tedy JAHWE mór na Izraela i poległo z Izraela siedmdziesiąt tysięcy mężów. **15.** Posłał też Anjoła do Jeruzalem, aby je wytracił. A gdy je wytracił, ujrział JAHWE i zlitował się nad wielkością złego, i rozkazał Anjołowi, który wytracał: Dosyć już, niech przestanie ręka twoja! A Anjoł PANSKI stał podle bojowiska Ornan Jebuzejczyka. **16.** I podniósłszy Dawid oczy swe, ujrział Anjoła PANSKIEGO stojącego między niebem a ziemią, a dobyty miecz w ręce jego i obrócony na Jeruzalem. I padli, tak sam, jako starszy, obleczeni we włosiennicę, twarzą na ziemię. **17.** I rzekł Dawid do Boga: Azam nie ja jest, którym rozkazał, aby lud policzono? Ja którym zgrzeszył, ja, którym źle uczynił: ta trzoda co zawinęła? JAHWE Boże mój, niech się obróci ręka twoja na mię, i na dom ojca mego, a lud twój niech tracon nie będzie. **18.** A Anjoł PANSKI przykazał Gadowi, aby rzekł Dawidowi, żeby wstąpił i zbudował ołtarz JAHWE Bogu na bojowisku Ornan Jebuzejczyka. **19.** Wstąpił tedy Dawid według mowy Gad, którą mu mówił imieniem PANSKIM. **20.** Lecz Ornan, gdy wejrział wzgórze i ujrział Anjoła, i czterej synowie jego z nim, skryli się; bo na ten czas młócił na bojowisku pszenicę. **21.** A tak gdy szedł Dawid do Ornan, ujrział go Ornan i wyszedł przeciw jemu z bojowiska, i pokłonił mu się twarzą do ziemi. **22.** I rzekł mu Dawid: Daj mi plac bojowiska twego, abych zbudował na nim ołtarz

JAHWE: tak, żebyś wziął srebra za co stoi i żeby ustała plaga od ludu. **23.** I rzekł Ornan do Dawida: Weźmi a niech uczyni pan mój, król, cokolwiek mu się podoba; ale i woły daję na całopalenie, i wózki na drwa, i pszenice na ofiarę: wszystko z chęcią dam. **24.** I rzekł mu król Dawid: Nie będzie tak, ale dam srebro, za co stoi, bo tobie brać nie mam i tak ofiarować JAHWE całopalenie darowne. **25.** Dał tedy Dawid Ornan za miejsce syklów złota sześć set wagi sprawiedliwej. **26.** I zbudował tam ołtarz JAHWE, i ofiarował całopalenie i zapokojne, i wzywał JAHWE, i wysłuchał go w ogniu z nieba na ołtarz całopalenia. **27.** I rozkazał JAHWE Anjołowi, i obrócił miecz swój w poszwę. **28.** Natychmiast tedy widząc Dawid, że go wysłuchał JAHWE na bojowisku Ornan Jebuzejczyka, ofiarował tam ofiary. **29.** A przybytek PANSKI, który był sprawił Mojżesz na puszczy, i ołtarz całopalenia naonczas był na wyżynie Gabaon. **30.** I nie mógł Dawid iść do ołtarza, aby tam prosił Boga: zbytnim bowiem był strachem przestraszony, widząc miecz Anjoła PANSKIEGO.

Rozdział 22

1. I rzekł Dawid: To jest dom Boży i to ołtarz na całopalenie Izraelowi. **2.** I przykazał, aby zgromadzeni byli wszyscy nowo nawróceni z ziemie Izraelskiej, i postanowił z nich kamienniki na łamanie kamieni i ciosanie, aby był budowany dom Boży. **3.** Żelaza też bardzo wiele na gwoździe do drzwi i na spuszczenie, i na spajanie nagotował Dawid, i miedzi wagę niezliczoną. **4.** Drzewa też cedrowe nie mogły być oszacowane, których Sydończycy i Tyryjczycy nawieźli byli do Dawida. **5.** I rzekł Dawid: Salomon, syn mój, jest dziecię maluczkie i kochane, a dom, który chcę, aby zbudowany był JAHWE, taki ma być, żeby był po wszech ziemiach sławny: a tak nagotuję mu potrzeby. I dlatego przed śmiercią swą nagotował wszystkie nakłady. **6.** I zawołał Salomona, syna swego, i przykazał mu, aby zbudował dom JAHWE Bogu Izraelowemu. **7.** I rzekł Dawid do Salomona: Synu mój, była wola moja zbudować dom imieniowi JAHWE Boga mego. **8.** Ale zstała się mowa PANska do mnie, mówiąc: Rożlałeś wiele krwi, i walczyłeś wiele walek, nie będziesz mógł budować domu imieniowi memu, tak wiele krwi rozlawszy przede mną. **9.** Syn, który się tobie narodzi, będzie mąż bardzo spokojny. Bo go uspokoję ode wszech nieprzyjaciół jego wokoło i dla tej przyczyny będzie zwan spokojny. I dam pokój i odpoczynienie w Izraelu po wszystkie dni jego. **10.** On zbuduje dom imieniowi memu i on mi będzie za syna, a ja mu będę za ojca, i utwierdzę stolicę królestwa jego nad Izraelem na wieki. **11.** Teraz tedy synu mój, niech JAHWE będzie z tobą i niech ci się szczęści, i zbuduj dom JAHWE Bogu twemu, jako mówił o tobie. **12.** Niech ci też JAHWE da roztropność i zmysł, abys mógł rządzić Izraela i strzec zakonu JAHWE Boga twego, **13.** Abowiem tedy będziesz mógł postąpić, jeśli będziesz strzegł przykazań i sądów, które przykazał JAHWE Mojżeszowi, aby nauczył Izraela. Zmacniajże się a czyn męźnie, nie bój się ani się lękaj! **14.** Oto ja w ubóstwie moim nagotowałem nakłady na dom Pański, złota talentów sto tysięcy, a srebra tysiąc tysięcy talentów, a miedzi i żelaza wagi nie masz, bo wielkość przechodzi liczbę; drzewa i kamienia przygotowałem na wszystkie nakłady. **15.** Masz też rzemieślników bardzo wiele kamienników

i murarzów, i rzemieślników około drzewa i wszelkich rzemiosł do czynienia dzieła barzo roztropnych, **16.** ze złota, ze srebra, i z miedzi, i z żelaza, któremu nie masz liczby. A tak wstań a czyn, a będzie JAHWE z tobą. **17.** Przykazał też Dawid wszystkim książętom Izraelskim, aby pomagali Salomonowi, synowi jego, mówiąc: **18.** Widzicie, iż JAHWE Bóg wasz jest z wami i dał wam odpoczynek wokoło, i dał wszystkie nieprzyjacioły wasze w ręce wasze, i poddana jest ziemia przed JAHWE i przed ludem jego. **19.** Podajcież tedy serca wasze i dusze wasze, abyście szukali JAHWE Boga waszego, a wstańcie i budujcie Świątnię JAHWE Bogu, aby wniesiona była skrzynia przymierza PANSKIEGO i naczynie JAHWE poświęcone do domu, który się buduje imieniowi PANSKIEMU.

Rozdział 23

1. Dawid tedy stary i pełen dni postanowił królem Salomona, syna swego, nad Izraelem. **2.** I zgromadził wszystkie książęta Izraelskie i kapłany, i Lewity. **3.** I policzono Lewity od trzydzieści lat i wyższej, i znalazło się ich trzydzieści i ośm tysięcy mężów. **4.** Z tych wybrano i rozłożono na posługę domu PANSKIEGO dwadzieścia i cztery tysiące. A przełożonych i sędziów sześć tysięcy, **5.** a odźwiernych cztery tysiące i także wiele muzyków grających JAHWE na instrumenciech, które był nasprawiał ku graniu. **6.** I rozdzielił je Dawid na odmiany synów Lewi, to jest Gerson i Kaat, i Merari. **7.** Synowie Gerson: Leedan i Semei. **8.** Synowie Leedan: przedniejszy Jahiel i Zetan, i Joel, trzej. **9.** Synowie Semei: Salomit i Hosiel, i Aran, trzej; ci są przedniejszy familij Leedan. **10.** A synowie Semeiowi: Lehet i Ziza, i Jaus, i Baria; ci synowie Semei, czterzej. **11.** I był Lehet pierwszy, Ziza wtóry, lecz Jaus i Baria nie mieli wiele synów i przetoż w jednej familiej i w jednym domu byli policzeni. **12.** Synowie Kaat: Amram i Isaar, Hebron i Oziel, czterzej. **13.** Synowie Amram: Aaron i Mojżesz. I odłączony jest Aaron, aby służył w Świętym Świętych, sam i synowie jego na wieki, a żeby palił kadzenie JAHWE według obyczaju swego, a błogosławił imieniowi jego na wieki. **14.** Mojżesza też, męża Bożego, synowie policzeni są w pokoleniu Lewi. **15.** Synowie Mojżeszowi: Gersom i Eliezer. **16.** Synowie Gersom: Subuel pierwszy. **17.** A synowie Eliezerowi byli: Rohobia pierwszy: i nie miał Eliezer innych synów. Ale synowie Rohobia rozmnożyli się wielce. **18.** Synowie Isaar: Salomit pierwszy. **19.** Synowie Hebron: Jeriaw pierwszy, Amariasz wtóry, Jahaziel trzeci, Jekmaam czwarty. **20.** Synowie Oziel: Micha pierwszy, Jesia wtóry. **21.** Synowie Merari: Moholi i Musy. Synowie Moholi: Eleazar i Cis. **22.** A umarł Eleazar i nie miał synów, ale córki. I pojęli je synowie Cis, bracia ich. **23.** Synowie Musi: Moholi i Eder, i Jerimot, trzej. **24.** Ci synowie Lewi w rodach i domiech swych, książęta na przemiany, i liczby głów każdego z osobna, którzy odprawowali roboty służby domu PANSKIEGO ode dwudziestu lat i wyższej. **25.** Mówił bowiem Dawid: Dał JAHWE Bóg odpoczynienie Izraelowi, ludu swemu, i mieszkanie w Jeruzalem aż na wieki. **26.** A nie będzie urząd Lewitów, żeby więcej nosili przybytek i wszystko naczynie jego ku posługowaniu. **27.** Według rozkazania też Dawidowego pośledniego będzie brana liczba synów Lewi ode dwudziestu lat i wyższej. **28.** I będą pod ręką synów Aaronowych na posługę domu

PANSKIEGO w sieniach i w gmachach, i na miejscu oczyszciania, i w świątnicy, i we wszystkich robotach służby kościoła PANSKIEGO. **29.** A kapłani nad chlebem pokładnym i nad obiatą z białej mąki, i około kreplów praśnych, i około panewek, i około pieczenia, i nad wszelką wagą i miarą. **30.** A Lewitowie, żeby stali rano ku wyznawaniu i śpiewaniu PANU; także też ku wieczorowi. **31.** Tak przy ofiarowaniu całopalenia PANSKIEGO jako i w Soboty, i nowie księżyców, i w insze uroczyste święta, według liczby i Ceremonij każdej rzeczy ustawicznie przed JAHWE. **32.** A żeby strzegli zachowania przybytku przymierza i obyczaju świątnice, i zachowania synów Aaronowych, braciej swej, aby służyli w domu PANSKIM.

Rozdział 24

1. A synowie Aaronowi tym sposobem rozdzieleni byli. Synowie Aaronowi: Nadab i Abiu, i Eleazar, i Itamar. **2.** A Nadab i Abiu umarli przed ojcem swym bez potomstwa i odprawował kapłański urząd Eleazar i Itamar. **3.** I podzielił je Dawid, to jest Sadoka z synów Eleazarowych i Ahimelecha z synów Itamarowych według przemian ich i posługi. **4.** I znalazło się daleko więcej synów Eleazarowych w mężach czelniejszych niżli synów Itamarowych. I rozdzielił im, to jest synom Eleazarowym, książąt wedle domów szesnaście, a synom Itamarowym wedle familij i domów ich ośm. **5.** I podzielił obie familie między sobą losami: bo były książęta świątnice i książęta Boży, tak z synów Eleazarowych, jako i z synów Itamarowych. **6.** I rozpiisał je Semejas, syn Natanaelów, pisarz Lewit, przed królem i książętą, i Sadokiem kapłanem, i Ahimelechem, synem Abiatarowym, książęty też domów kapłańskich i Lewickich: jeden dom, który był nad innemi, Eleazarowi, a drugi dom, który miał inne pod sobą, Itamarowi. **7.** I wyszedł los pierwszy Jojarib, wtóry Jedei, **8.** trzeci Harim, czwarty Seorim, **9.** piąty Melchia, szósty Majman, **10.** siódmy Akkos, ósmy Abia, **11.** dziewiąty Jesua, dziesiąty Sechenia, **12.** jedenasty Eliasib, dwunasty Jacim, **13.** trzynasty Hopfa, czternasty Isbaab, **14.** piętnasty Belga, szesnasty Emmer, **15.** siedmnasty Hezir, ósmnasty Afses, **16.** dziewiętnasty Feteja, dwudziesty Hezechiel, **17.** dwudziesty pierwszy Jachin, dwudziesty wtóry Gamul, **18.** dwudziesty trzeci Dalajau, dwudziesty czwarty Maazjau. **19.** Te przemiany ich według służby ich, aby wchodzili do domu PANSKIEGO, i według obyczaju swego, pod ręką Aarona, ojca ich, jako był rozkazał JAHWE Bóg Izraelów. **20.** A z synów Lewi, którzy byli pozostali, z synów Amram był Subael, a z synów Subael, Jehedeja. **21.** Z synów zaś Rohobasza przedniejszy Jesjasz. **22.** A Isaarów syn Salemot, a syn Salemotów - Jahat; **23.** a syn jego Jeriau pierwszy, Amariasz wtóry, Jahaziel trzeci, Jekmaan czwarty. **24.** Syn Oziel, Micha; syn Micha, Samir. **25.** Brat Micha, Jesja, a syn Jesjaszów, Zachariasz. **26.** Synowie Merari: Moholi i Musy. Syn Oziau: Benno. **27.** Syn też Merari: Oziau i Soam, i Zakchur, i Hebri. **28.** A syn Moholi: Eleazar, który nie miał synów. **29.** A syn Cis: Jerameel. **30.** Synowie Musi: Moholi, Eder i Jerimot. Ci synowie Lewi według domów familij ich. **31.** I ci też puścili losy naprzeciw bratom swym, synom Aaronowym, przed

Dawidem królem i Sadokiem, i Ahimelechem, i książęty domów kapłańskich i Lewickich, tak większy jako i mniejszy; wszystkie los równie dzielił.

Rozdział 25

1. Dawid tedy i urzędnicy wojenni odłączyli na posługowanie syny Asaf i Heman, i Iditun, którzy by prorokowali na cytrach i na arfach, i na cymbalech, według liczby swojej poruczonemu sobie urzędowi służąc. 2. Z synów Asaf: Zakchur i Jozef, i Natania, i Asarela, synowie Asaf pod ręką Asaf prorokującego przy królu. 3. A Iditun, synowie Iditun Godoliasz, Sori, Jesejasz i Hasabiasz, i Matatiasz, sześć pod ręką ojca ich Iditun, który na cytrze prorokował nad wyznawającymi i chwalcymi JAHWE. 4. Heman też: synowie Heman: Bokejau, Matanniau, Oziel, Subuel i Jerimot, Hananiasz, Hanani, Eliata, Geddeli i Romemtiezer, i Jesbakasza, Melloti, Otir, Mahazjot. 5. Ci wszyscy synowie Heman, Widzącego królewskiego w rzeczach Bożych, aby wywyższał róg. I dał Bóg Hemanowi synów czternaście i trzy córki. 6. Wszyscy pod ręką ojca ich rozdzieleni byli ku śpiewaniu w kościele PANSKIM, na cymbalech i na arfach, i na cytrach, ku posługam domu PANSKIEGO przy królu: to jest Asaf i Iditun, i Heman. 7. A było ich pocztu z bracią ich, którzy uczyli pieśni PANSKIEJ, wszyscy mistrzowie, dwieście osmdziesiąt i ośm. 8. I miotali losy na przemiany swoje, zarówno tak większa jako i mniejszy, uczony równo i nieuczony. 9. I wyszedł pierwszy los Jozef, który był od Asafa. Wtóry Godoliaszowi i synom jego, i braciej jego, dwuнаście. 10. Trzeci Zachur, synom i braciej jego, dwuнаście. 11. Czwarty Isari, synom i braciej jego, dwuнаście. 12. Piąty Nataniaszowi, synom i braciej jego, dwuнаście. 13. Szósty Bokciau, synom i braciej jego, dwuнаście. 14. Siódmy Izreela, synom i braciej jego, dwuнаście. 15. Ósmy Jesajaszowi, synom i braciej jego, dwuнаście. 16. Dziewiąty Mataniaszowi, synom i braciej jego, dwuнаście. 17. Dziesiąty Semejaszowi, synom i braciej jego, dwuнаście. 18. Jedenasty Azareel, Synom i braciej jego, dwuнаście. 19. Dwunasty Asabiaszowi, synom i braciej jego, dwuнаście. 20. Trzecinasty Subael, synom i braciej jego, dwuнаście. 21. Czternasty Matatiaszowi, synom i braciej jego, dwuнаście. 22. Piętnasty Jerimot, synom i braciej jego, dwuнаście. 23. Szesnasty Hahaniaszowi, synom i braciej jego, dwuнаście. 24. Siedmnasty Jesbakaszowi, synom i braciej jego, dwuнаście. 25. Ośmnasty Hanania, synom i braciej jego, dwuнаście. 26. Dziewiętnasty Melloti, synom i braciej jego, dwuнаście. 27. Dwudziesty Eliata, synom i braciej jego, dwuнаście. 28. Dwudziesty i pierwszy Otir, synom i braciej jego, dwuнаście. 29. Dwudziesty i wtóry Geddeli, synom i braciej jego, dwuнаście. 30. Dwudziesty i trzeci Mahazjot, synom i braciej jego, dwuнаście. 31. Dwudziesty i czwarty Romemtiezer, synom i braciej jego, dwuнаście.

Rozdział 26

1. A rozdziały wrotnych: z Koritów Meselimia, syn Kore, z synów Asaf. 2. Synowie Meselimiasza: Zachariasz pierworodny, Jadihel wtóry, Zabadiasz trzeci, Jatanael czwarty. 3. Elam piąty, Johanan szósty, Elioenai siódmy. 4. A synowie Obededom: Semejas pierworodny, Jozabad wtóry, Joaha trzeci, Zachar

czwarty, Natanael piąty, **5.** Ammiel szósty, Issachar siódmy, Follaty ósmy, bo mu JAHWE błogosławił. **6.** A Semei, synowi jego, narodzili się synowie, przełożeni domów swych, bo byli mężowie bardzo mocni. **7.** Synowie tedy Semejasza: Otni i Rafael, i Obed, Elzabad, bracia jego, mężowie bardzo mocni, Eliu też i Samachiasz. **8.** Ci wszyscy z synów Obededom: sami i synowie, i bracia ich bardzo mocni ku posługowaniu, sześćdziesiąt i dwa z Obededom. **9.** A synowie Meselemiasza i bracia ich bardzo duży, ośmnaście. **10.** A od Hosa, to jest z synów Merari: Semri czelniejszy (bo nie miał pierworodnego, a przeto uczynił go ociec jego przedniejszym); **11.** Helkiasz wtóry, Tabeliasz trzeci, Zachariasz czwarty; ci wszyscy synowie i bracia Hose, trzynaście. **12.** Ci są rozdzieleni na odźwiernie, aby zawsze przełożeni nad strażą, jako i bracia ich, służyli w domu PANskim. **13.** Puszczono tedy losy zarówno i małym, i wielkim, według domów ich, do każdej bramy. **14.** Padł tedy los wschodni Selemiaszowi. A Zachariaszowi, synowi jego, mężowi bardzo mądrymu i uczonemu, losem się dostała północna strona. **15.** Obededomowi lepak i synom jego na południe, na której stronie domu była rada starszych. **16.** Sefim i Hosa na zachód, podle bramy, która wiedzie ku drodze wstępowania; straż przeciw straży. **17.** A na wschód Lewitów sześć; a na północy czterzej na dzień; na południe także czterzej na dzień; gdzie była rada, dwa a dwa. **18.** W komorach też odźwiernych na zachód słońca czterzej na drodze, a po dwu w komorach. **19.** Teć są rozdziały odźwiernych synów Kore i Merari. **20.** A Achias był nad skarbami domu Bożego i naczyniem świętych. **21.** Synowie Ledan, syna Gersonni; z Ledana przedniejszy domów: Ledan i Gersonni, Jehieli. **22.** Synowie Jehieli, Zatan i Joel, bracia jego, nad skarby domu PANSKIEGO. **23.** Z Amramitów i z Isaaritów, i z Hebronitów, i z Oziehelitów. **24.** A Subael, syn Gersom, syna Mojżeszowego, przełożonym nad skarby. **25.** Bracia też jego Eleezer, którego syn Rahabia, a tego syn Izajasz i tego syn Joram, tego też syn Zechri i tego syn Selemit. **26.** Ten Selemit i bracia jego nad skarby świętych, które poświęcił król Dawid i książęta domów, i tysiącnicy, i setnicy, i hetmani wojska **27.** z wojen i z korzyści bitew, które byli poświęcili na poprawę i sprzęt kościoła PANSKIEGO. **28.** A to wszystko poświęcił Samuel Widzący i Saul, syn Cis, i Abner, syn Ner, i Joab, syn Sarwijej: wszyscy, którzy je byli poświęcili przez rękę Selemity i braciej jego. **29.** A nad Isaaritami był przełożony Choneniasz i synowie jego ku sprawom z nadworza nad Izraelem, aby je nauczali i sądzili. **30.** Z Hebronitów lepak Hasabias i bracia jego, mężowie bardzo mocni, tysiąc i siedm set przełożeni byli nad Izraelem za Jordanem na zachód słońca, we wszystkich sprawach PANskich i ku posłudze królewskiej. **31.** A Hebronitów przedniejszy był Jeria według domów i rodzin ich. Czterdziestego roku królestwa Dawidowego policzono je i naleziono mężów bardzo mocnych w Jazer Galaad, **32.** braciej też jego lat dłuższych, dwa tysiąca i siedm set przełożonych domów. I postawił je Dawid król nad Rubenitczyki i Gadczyki i nad połowicą pokolenia Manasse ku wszelkiej posłudze Bożej i królewskiej.

Rozdział 27

1. A synowie Izraelowi według liczby ich, przedniejszy z domów, tysięcznicy i setnicy, i przełożeni, którzy służyli królowi według hufów swoich, wchodzący i wychodzący na każdy miesiąc przez rok, każdy z nich przełożon był nad czterzy i dwadzieścia tysięcy. 2. Nad pierwszym hufem pierwszego miesiąca przełożony był Jesboam, syn Zabdiel, a pod nim dwadzieścia i cztery tysiące. 3. Z synów Fares, hetman wszystkich hetmanów w wojsku miesiąca pierwszego. 4. Wtórego miesiąca trzymał huf Dudia Ahohitczyk, a po nim drugi imieniem Macellot, który rządził część wojska, dwudziestu i czterech tysięcy. 5. Hetman też trzeciego hufu, miesiąca trzeciego, był Banajas, syn Jojady, kapłan, a w dziale jego dwadzieścia cztery tysiące. 6. Ten ci jest Banajas namocniejszy między trzydziestą i nad trzydziestą, a nad hufem jego był przełożony Amizabad, syn jego. 7. Czwarty, miesiąca czwartego, Azahel, brat Joabów, i Zabadiasz, syn jego, po nim, a w hufie jego dwadzieścia cztery tysiące. 8. Piąty, miesiąca piątego, hetman Samaot, Jezeritczyk, a w hufie jego dwadzieścia cztery tysiące. 9. Szósty, miesiąca szóstego, Hira, syn Akcis, Tekuitczyk, a w hufie jego czterzy dwadzieścia tysięcy. 10. Siódmy, miesiąca siódmego, Helles Fallonitczyk, z synów Efraim, a w hufie jego czterzy dwadzieścia tysięcy. 11. Ósmy, miesiąca ósmego, Sabochaj Husatczyk z rodu Zarahi, a w hufie jego czterzy dwadzieścia tysięcy. 12. Dziewiąty, miesiąca dziewiątego, Abiezer Anatotczyk z synów Jemini, a w hufie jego czterzy dwadzieścia tysięcy. 13. Dziesiąty, miesiąca dziesiątego, Maraj, i ten Netofatczyk z rodu Zaraj, a w hufie jego czterzy dwadzieścia tysięcy. 14. Jedenasty, miesiąca jedenastego, Banajas Faratończyk z synów Efraim, a w hufie jego dwadzieścia cztery tysiące. 15. Dwanasty, miesiąca dwunastego, Holdaj Netofatczyk, z rodu Gotoniel, a w hufie jego czterzy dwadzieścia tysięcy. 16. A nad pokoleńmi Izraelowemi byli: nad Rubenity, księżę Eliezer, syn Zechri; nad Symeonity, księżę Safatias, syn Maacha; 17. nad Lewitami, Hasabias syn Kamuel; nad Aaronitami, Sadok; 18. nad Judą, Eliu, brat Dawidów; nad Issachar, Amri, syn Michael; 19. nad Zabulonitami, Jesmajas, syn Abdiaszów; nad Neftalitami, Jerimot syn Oziel; 20. nad syny Efraim, Ozee, syn Ozaziju; nad połowicą pokolenia Manasse, Joel, syn Fadajasza; 21. a nad połowicą pokolenia Manasse w Galaad, Jaddo, syn Zachariaszów; a nad Beniaminowym, Jasiel, syn Abnerów; 22. a nad Dan, Ezrihel, syn Jeroham: ci książęta synów Izraelowych. 23. A nie chciał Dawid liczyć ich ode dwudziestu lat niżej, iż był rzekł JAHWE, że miał rozmnożyć Izraela jako gwiazdy niebieskie. 24. Joab, syn Sarwijej, począł był liczyć i nie dokonał: że dlatego przypadł był gniew Boży na Izraela, a przetoż nie wwiedziono liczby tych, które było popisano, w Kroniki Dawida króla. 25. Nad skarby zaś królewskimi był Azmot, syn Adielów. A nad temi skarby, które były w mieściech i we wsiach, i w zamkach, był Jonatan, syn Oziów. 26. A nad robotami wiejskimi i nad oraczmi, którzy sprawowali ziemię, był urzędnikiem Ezri, syn Chelub. 27. I nad sprawcami winnic, Semejas Romatczyk, a nad piwnicami wina, Zabdias Afonitczyk. 28. Bo nad oliwnicami i nad figami, które po polu były, Balanan Gederczyk, a nad komorami oliwy Joas. 29. A nad bydłem, które pasiono w Saron, przełożonym był Setraj Saronczyk, a nad woły po dolinach, Safat, syn Adli; 30. nad wielbłądy lepak, Ubil Ismaelczyk, a nad osłami, Jadas Meronatczyk; 31. nad owcami też, Jaziz Agarczyk. Ci wszyscy byli urzędnicy nad

majątnością króla Dawida. **32.** A Jonatan Iepak, stryj Dawidów, radnym panem, mąż mądry i uczony; ten i Jahiel, syn Hachamoni, byli z synmi królewskimi. **33.** Achitofel też radny pan królewski i Chusaj Arachitczyk, przyjaciel królewski. **34.** Po Achitofelu był Jojada, syn Banajów, i Abiatar. A hetmanem wojska królewskiego był Joab.

Rozdział 28

1. Zwołał tedy Dawid wszystkie książęta Izraelskie, przełożone nad pokoleńmi i przełożone nad hufami, którzy służyli królowi, tysiącniki też i setniki, i przełożone nad majątnością i nad osiadłością królewską, i syny swe z rzezańcami, i możne, i co męźniejsze wszystkie w wojsku, do Jeruzalem. **2.** A wstawszy król i stanąwszy, rzekł: Posłuchajcie mię, bracia moi a ludu mój! Myślałem, abym zbudował dom, w którym by odpoczywała skrzynia przymierza PANSKIEGO i podnózek Boga naszego, i zgotowałem wszystko na budowanie. **3.** Ale mi Bóg rzekł: Nie będziesz budował domu imieniowi memu, przeto iżeś mąż waleczny i rozlewałś krew. **4.** Ale mię obrał JAHWE, Bóg Izraelów, ze wszystkiego domu ojca mego, abych był królem nad Izraelem na wieki: bo z pokolenia Judowego obrał książęta; a z domu Judowego, dom ojca mego, a z synów ojca mego podobało mu się, aby mię obrał królem nade wszystkim Izraelem. **5.** Ale i z synów moich (bo mi dał JAHWE wiele synów) obrał Salomona, syna mego, aby siedział na stolicy królestwa PANSKIEGO nad Izraelem. **6.** I rzekł mi: Salomon, syn twój, zbuduje dom mój i sieni moje: bom tego sobie obrał za syna, a ja mu będę za ojca. **7.** I umocnię królestwo jego aż na wieki, jeśli będzie trwał w pełnieniu przykazania mego i sądów moich, tak jako i dziś. **8.** Teraz tedy przede wszystkim zgromadzeniem Izraelskim, gdzie słyszy Bóg nasz, strzeżcie a szukajcie wszystkich przykazań JAHWE Boga naszego, abyście posiadli ziemię dobrą i zostawili ją po sobie synom waszym aż na wieki. **9.** A ty, Salomonie, synu mój, znaj Boga ojca twego a słuź mu sercem doskonałym i umysłem dobrowolnym: bo wszelakie serca przegląda JAHWE i wszystkie myśli serc rozumie. Jeśli go szukać będziesz, najdziesz: ale jeśli go opuścisz, odrzuci cię na wieki. **10.** Teraz tedy, ponieważ cię obrał JAHWE, abyś zbudował dom świątnice, zmacniaj się a wykonaj. **11.** A Dawid dał Salomonowi, synowi swemu, opisanie przysionka i kościoła, i komór, i sale, i pokojów wewnętrznych, i domu ubłagalnice. **12.** I nadto wszystkich, które był umyślił, sieni i gmachów wokoło, na skarby domu PANSKIEGO i na skarby świętych, **13.** i na rozdziały kapłanów i Lewitów, na wszystkie dzieła domu PANSKIEGO i na wszystkie naczynia służby kościoła PANSKIEGO. **14.** Złota pod wagą na każde naczynie do służby. Srebra też wagę według rozmaitości naczynia i robót; **15.** ale i na lichtarze złote, i na lampy ich, złoto według miary każdego lichtarza i lamp. Także i na lichtarze srebrne, i na lampy ich według rozmaitej miary wagę srebra oddał. **16.** Dał też złota na stoły wykładania chleba według różności stołów; także też srebro na drugie stoły srebrne. **17.** Na widelki też i czasze, i kadzidlnice ze złota szczerego, i na lewki złote według miary wagę podzielił, na lewka i lewka. Także też i na lwy srebrne różną wagę srebra oddzielił. **18.** A na ołtarz, na którym palą kadzidło, dał szczerze złoto, aby z niego uczyniono podobieństwo wozu Cherubów rozciągających

skrzydła i zasłaniających skrzynię przymierza PANSKIEGO. **19.** Wszystko to, prawi, przyszło spisano ręką PANSKĄ do mnie, abych wyrozumiał wszystkie robotę wizerunku. **20.** Rzekł też Dawid Salomonowi, synowi swemu: Czyń mężnie a zmacniaj się i działaj! Nie bój się i nie lękaj się: bo JAHWE Bóg mój z tobą będzie i nie opuści cię ani ostawi, aż dokonasz wszystkiej roboty służby domu PANSKIEGO. **21.** Oto rozdziały kapłanów i Lewitów do wszelkiej służby domu PANSKIEGO stoją przy tobie i gotowi są, i umieją tak książęta, jako lud, czynić wszystkie przykazania twoje.

Rozdział 29

1. I mówił król Dawid do wszystkiego zgromadzenia: Salomona, syna mego jedynego, Bóg obrał, jeszcze dziecięciem i młodziuchnym, bo jest wielkie dzieło: nie człowiekowi bowiem gotuje się mieszkanie, ale Bogu. **2.** A ja z wszystkich sił moich nagotowałem nakłady na dom Boga mego. Złoto na naczynie złote, a srebro na srebrne, miedź na miedziane, żelazo na żelazne, drzewo na drzewiane, i kamienie onichiny, i jakoby alabastrowe, i rozmaitych maści, i wszelaki kamień drogi, i białego marmuru dostatek wielki. **3.** A nad to, com ofiarował do domu Boga mego z zdobyczy mojej, złoto i srebro dałem na kościół Boga mego, oprócz tego, com nagotował na dom święty. **4.** Trzy tysiące talentów złota, ze złota Ofir, a siedm tysięcy talentów srebra naczystsze na pozłocenie ścian kościelnych. **5.** I gdziekolwiek złota jest potrzeba, ze złota, a gdziekolwiek srebra potrzeba, ze srebra, niech się roboty odprawują przez ręce rzemieślników; a jeśli kto dobrowolnie co ofiaruje, niechaj dziś napełni rękę swoją i ofiaruje, co chce, JAHWE. **6.** Obiecały tedy książęta domów i przedni pokoleni Izraelskich, i tysiācnicy, i setnicy, i przełożeni majętności królewskich. **7.** I dali na robotę domu Bożego złota talentów pięć tysięcy i dziesięć tysięcy czerwonych złotych, srebra talentów dziesięć tysięcy, a miedzi talentów ośmnaście tysięcy i żelaza talentów sto tysięcy. **8.** I u kogokolwiek się znalazło kamienie, dali do skarbu domu PANSKIEGO przez ręce Jahiela Gersończyka. **9.** I weselił się lud, gdy śluby dobrowolnie ślubowali, bo całym sercem ofiarowali je JAHWE. Ale i król Dawid weselił się weselem wielkim. **10.** I błogosławił JAHWE przede wszystkim zebraniem i mówił: Błogosławionyś jest, JAHWE Boże Izraela, ojca naszego, od wieku do wieku. **11.** Twoja jest, JAHWE, wielmożność i moc, i sława, i zwycięstwo, i tobie chwała, bo wszystko, co jest na niebie i na ziemi, twoje jest. Twoje, JAHWE, królestwo i tyś jest nade wszystkimi książętami. **12.** Twoje są bogactwa i twoja jest sława, ty panujesz nad wszystkimi, w ręce twojej moc i możność, w ręce twojej wielkość i rozkazowanie wszystkich. **13.** Teraz tedy, Boże nasz, wyznawamy tobie i chwalimy imię twoje sławne. **14.** Cóżem ja i co jest lud mój, żebyśmy mogli to wszystko obiecować? Twoje jest wszystko! A cośmy z ręki twej wzięli, daliśmy tobie. **15.** Bośmy goście przed tobą i przychodniowie, jako i wszyscy ojcowie nasi. Dni nasze jako cień na ziemi, a nie masz żadnego przedłużenia. **16.** JAHWE Boże nasz, wszytek ten dostatek, któryśmy zgotowali na budowanie domu imieniowi twemu świętemu, jest z ręki twojej i twoje jest wszystko. **17.** Wiem, Boże mój, że serce doświadczasz i szczerość miłujesz: przetoż i ja w szczerości serca mego ochotniem ofiarowałem to wszystko,

i twój lud, który się tu znalazł, widziałem z wielkim weselem ofiarujący tobie dary. **18.** JAHWE Boże Abrahama i Izaaka, i Izraela, ojców naszych, zachowajże na wieki tę wolę serca ich a niech zawżdy ta ich myśl trwa ku czci twojej. **19.** Salomonowi też, synowi memu, daj serce doskonałe, aby strzegł przykazania twego, świadectw twych i ceremonij twoich, i czynił wszystko, i zbudował dom, na którym nakłady zgotował. **20.** I przykazał Dawid wszystkiemu zgromadzeniu: Błogosławcie JAHWE Bogu naszemu! I błogosławiło wszystko zgromadzenie JAHWE Bogu ojców swych, i nachylili się, i pokłonili się Bogu, a potem królowi. **21.** I ofiarowali ofiary JAHWE, a całopalenia ofiarowali nazajutrz, byków tysiąc, baranów tysiąc, z mokremi ofiarami ich i ze wszystkim obrzędem hojnie na wszystkiego Izraela. **22.** I jedli, i pili przed JAHWE onego dnia z wielkim weselem. I pomazali po wtóre Salomona, syna Dawidowego. A pomazali go JAHWE, aby był księżciem, a Sadoka nawyższym kapłanem. **23.** I siadł Salomon na stolicy PANSKIEJ za króla miasto Dawida, ojca swego, i podobał się wszystkim: i był mu posłuszny wszytek Izrael. **24.** Lecz i wszystkie książęta i możni, i wszyscy synowie króla Dawida dali rękę i poddani byli Salomonowi królowi. **25.** Uwielmożył tedy JAHWE Salomona nade wszystkim Izraelem i dał mu sławę królestwa, jakiej żaden nie miał przed nim król Izraelski. **26.** A tak Dawid, syn Isajego, królował nade wszystkim Izraelem. **27.** A dni, których królował nad Izraelem, było czterdzieści lat: w Hebronie królował siedm lat, a w Jeruzalem trzydzieści i trzy lata. **28.** I umarł w starości dobrej pełny dni i bogactw, i sławy. I królował Salomon, syn jego, miasto niego. **29.** A dzieje Dawida króla, pierwsze i ostateczne, napisane są w księgach Samuela widzącego i w księgach Natana proroka, i w księgach Gada widzącego, **30.** i wszystkiego królowania jego i męstwa, i czasów, które przeszły za niego tak w Izraelu, jako i we wszech królestwach ziemskich.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.